

ЗОР АЛЕФ

КРЪСТЪТ НА ПОСВЕТЕНИЯ МЕТОДИ НА ВИСШАТА МАГИЯ

Издателска къща
Ванеса

100 лв

Човекът е призван от Бога да отп-
равни погледа си към звездите. Ве-
лика и безкрайна сила е заложена у
всекиго, но не всеки е достоен за
нея. Майката на всички науки е
Свещената магия, крие тайната и
пътя към могъществото на дѹха.
Без да разтварям, но открехвайки
вратата към Знанието, предупреж-
давам докосналият тази книга нико-
га да не помисля за зло

АНАТОЛИЙ РУДЕНКО – ЗОР

КРЪСТЪТ НА ПОСВЕТЕНИЯ

МЕТОДИ НА ВИШТАТА МАГИЯ

СЪВМЕСТНО ИЗДАНИЕ

Издателска къща
Ванеса®

Агенция **ЕМД**

АНАТОЛИЙ РУДЕНКО - ЗОР

КРЪСТЪТ НА ПОСВЕТЕНИЯ

МЕТОДИ НА ВИШТАТА МАГИЯ

СОФИЯ
1 9 9 5

На духа на моя баща
Александър Руденко
посвещавам тази книга

© Анатолий Руденко-Зор, 1993 г.
© ИК "ВАНЕСА", 1993 г.

ISBN 954-408-023-6

ПРЕДГОВОР

"Анатолий Руденко – ЗОР, експерт по окултни науки и йерофант на Висшата магия, е най-младият Посветен на Земята" – можем да прочетем в публикуваната през октомври 1992 година Програма на Българския културно-информационен център в Москва. Тогава се състоя среща с обществеността и пресконференция на Анатолий Руденко – ЗОР, а по-късно беше открита Езотеричната школа "ЗОР".

По онова време Анатолий току-що беше навършил 16 години. Но вече беше автор на редица публикации в централни вестници и списания и известен с участията си в радиопредавания по въпросите на окултизма – тази все още малкоизучена област от човешкото съзнание.

И ето сега българският читател държи в ръцете си първата книга на йерофанта Анатолий ЗОР "Кръстът на посветения. Методи на Висшата магия", подготвена и издадена от Издателска къща "ВАНЕСА". Но що за звание е "йерофант" и коя институция е удостоило с него Анатолий? На езотеричен език това звание означава ВЕЛИК ПРИВЪРЖЕНИК и представлява една от висшите степени на магическо посвещение.

"Целта на школата "ЗОР", която ще допълни знанията на Херметичния окултизъм и Висшата магия с моите собствени идеи и открития, е да доближи човека към неговото истинско реално съществуване, името на което е Бог. С тези думи Анатолий Зор започна първата си лекция в езотеричната си школа в Москва.

– Кой Ви даде правото да наричате себе си "пророк"? – прозвуча малко заядливо въпросът на един учен-философ, присъствал при откриването на школата.

– Вие сте ме разбрали неправилно – кротко му възрази Анатолий. – Аз не наричам себе си "пророк"... Нека това да кажат хората...

И все пак, кой е този юноша, създал своя школа и заявяващ, че възрастта на човека се определя не от преживените години, а от това какво е направено и осъзнато? Как е успял толкова стремително и бързо да натрупа такива знания и духовен опит? С какви идеи и открития се среща читателят, отгръщайки книгата му?

През миналата година Издателска къща "ВАНЕСА" издаде в превод на български език книгата на руския поет и прозаик Александър Руденко "Иванка. Жена ми – магесницата", посветена на живота и удивителните способности на знаменитата българска биоцелителка Иванка. Авторът и героинята на тази книга са бащата и майката на Анатолий Руденко-ЗОР.

Анатолий е роден в Москва, но скоро след това е доведен в България, където живее до шестгодишна възраст при своята прабаба Мара. В нейния дом Анатолий получава първите впечатления от Света, а първите думи, които произнася, са на български език. Според предания българският род на баба Мара бил известен с много поколения знахари, целители и добри магесници. Няма съмнение, че Анатолий е получил по наследство гена и паметта им, оказали се решаващи за светоусещането и съдбата му. Именно в къщичката на прабаба си момчето от най-ранна възраст се запознава с много рецепти от народната медицина и получава първите знания за обредите на Низицата "селска" магия.

Едва седемгодишен, Анатолий заявява на близките си, че неговото истинско име е ЗОР. Но защо ЗОР? От къде – на къде?

Чул го е в съня си.

А когато дванайсетгодишният Анатолий, вече научил освен славянските, още седем различни азбуки и сравнявайки древните текстове започнал сам да овладява езотеричния древноеврейски и магичен език, узнал и пълното си магическо име – ЗОР АЛЕФ ХАРОСМЕГИСТЪР. Кое то значи ЛЪЧ СИН ВСЕЛЕНА. Тогава Анатолий вече ясно е осъзнавал своя бъдещ път на маг и определил степенята на своето посвещение – Адепт на Бялата магия.

Според определението на ЗОР **“МАГИЯТА Е ИЗУЧАВАНЕ НА СКРИТИТЕ ПРИРОДНИ СИЛИ. СЪСТАВЛЯВАЩИ СЪЩНОСТТА НА ВСИЧКО СТАВАЩО НА СВЕТА, КАКТО И УПРАВЛЕНИЕТО НА ТЕЗИ СИЛИ”**. А маг – това най-напред е **СЪСТОЯНИЕ НА ДУХА**, после **УЧЕН** и накрая вложената в него духовна **СИЛА**.

Особено място между всички съставляващи тази книга работи на Анатолий ЗОР заема идеята за доброто и злото, мисълта за това, че магът няма право да използва знанията и духовната си власт, за да причинява зло на хората, а при Свещената Терапия – да действа против желанието на човека и да потиска волята даже за благо на пациента. А една от главните неговии задачи е борбата с всички прояви на сатанизма и злото на Земята.

Отделните глави на книгата, наречени от автора **“Окултно въздействие”**, **“Магията във вашия дом”**, **“Магията на талисманите”**, **“Вампиризъм”** и **“Наука за безсмъртието”** постепенно, от по-достъпното към по-сложното, въвеждат читателя в света на Висшата магия, в нейната терминология, понятията и закони. И към края на книгата даже и читателят без предварителна подготовка вече има възможност да изясни за себе си основните идейни категории на Висшата магия.

Окултистите ще намерят в книгата богат материал за размисъл. Те могат веднага да добият представа за новостите в нея, поглеждайки в **“Указателя на въведените от автора термини и закони”**. Авторските теории за талисманите, вампиризма, извънфизичното (задгробното) съществуване на човека и някои други вероятно ще предизвикат горещи спорове сред специалистите, но със сигурност няма да ги оставят равнодушни.

Главната особеност на книгата е в това, че поддържайки известно научно ниво, тя все пак е предназначена за най-широка читателска аудитория. Защото в нея се изследват много въпроси и понятия, от които се вълнуват всички хора и които повечето от тях използват в ежедневието си. Кой от нас не се интересува, например, може ли наистина да се “урочаса” човек, как да се предпазим от “омагьосване”, съществуват ли в действителност “духове”, способни ли са “талисманите” да ни защитят от нещастие, вярно ли е че някои хора имат “вампирически” способности, какво все пак ни очаква след смъртта...

На тези и на много други въпроси от областта на “тайнственото, непознатото, неизвестното и невидимото” авторът дава достатъчно ясни и еднозначни отговори.

София, април 1993 година

проф. Гаро Мардиросян
ст.н.с. в Българска академия
на науките

КРЪСТЪТ НА ПОСВЕЩЕНИЯ

Жестоката епоха на материализма, навлязла в нова фаза на своя кризис, предизвика в лишеното от духовни ценности масово съзнание поредната вълна от интерес към мистицизма. Този интерес, на свой ред, послужи като добра основа за интензивното възникване на различни “магически” съобщества и секти, чието позорно съществуване няма нищо общо с науката на Свещената магия.

И ако човек чете по стените обяви, в които му се предлага за два месеца да премине през ускорен курс на обучение в тайните на Бялата и Черната магия, а след това и да получи съответстващата диплома, то никак не ме учудва, че умните и интелигентните, но за съжаление, слабо информирани хора с неприязън се извърщат при споменаването на думата “магия”.

Да не говорим пък за това, че окултизмът не е комплекс от науки, който помага да “преуспееш в бизнеса и да избегнеш неприятности в личния живот”, както са склонни да мислят някои негови съвременни “адапти”, способстващи за формирането на цяло поколение шарлатани и неопити (новак, новопосветен, неопитен).

Срам ме е заради мнимите ми “колеги”, които в научните, религиозните, философските и значителна част от обществените среди затвърдиха мнението, че между магията и магьосничеството може да се постави знак за равенство.

И накрая, жал ми е за онези хора, които, хванали се на въдицата на пошлостта, самите те неопитни, се опитват да убедят и себе си, и другите в това, че са успели да се докоснат до “божествената мъдрост”.

Самото посвещаване бива два вида: обредно и духовно, както е казал Исус – с вода и дух. Ако зад обредното посвещаване не стоят любовта, знанието и вярата, то остава пуст звук, то не е в състояние да направи от профана маг или от църковния служител истински свещеник.

Исус е казал: “Който не е кръстен с вода и дух, той не ще влезе в царството небесно”... Аз ще го кажа по-строго: Непочувствалият духа, завинаги ще тъне в мрак.

Затова абсурдна е по своята същност идеята "след курса на обучение" да се издава диплома за маг. Маг – това не е професия, това е състояние на духа.

В храмовете на древния Египет магическото посвещаване се символизирило от водата (обред) и от огъня (откровение).

Древните йерофантн (в езотерическата символика – "Велик Привърженик" – един от върховните санове на посветените) за докосването си до огъня (т.е. до духа) са заплатили със собствената си кръв, осъзнавайки този свой единствен избор.

От убития от вакханките първосвещеник на Тракия – легендарния Орфей, до погълналия отрова по решение на съда Сократ, от разпнатия на кръста Иисус до изгорения на бавен огън от Инквизицията върховен служител на ордена на Тамплиерите Жак де Моле, не се е прекъсвала веригата от йерофантн, жреци на истината, и никога няма да се прекъсне.

На малко хора е известно, че църковната дума "кръщаване" и езотерическият термин "посвещаване" по своята същност са синоними. Ще отбележим, че понятието кръщаване е съществувало дълго преди Христовото появяване. Истинското значение на тази дума било известно още на древните юдейски кабалисти. Под кръщаване се разбирало посвещаване в името на Бога, което езотерически се записвало със знака на кръста.

Съществуват различни степени на посвещаване, но истинският adept на магията е длъжен сам да разбира на какво равнище в знанията си се намира. Именно това е духовното посвещаване, защото само духът посочва на човека мястото му на земята.

Посветеният носи велика трикратна отговорност: пред Духа, хората и пред собствената си съвест – кръста на знанията и делата си.

И когато ме попитат: "Анатолий Зор, защо вие официално не сте кръстен в църква?", аз отговарям: Посветеният носи кръста в сърцето и на плещите си.

ОКУЛТНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Все по-често започват да се появяват болни хора с лаконични и загадъчни диагнози: "уроки", "лоши очи", "прокълнати" и други подобни.

Човек, открил в себе си странни симптоми на неподаващо се на медицинска диагноза неразположение, панически изпада в догадки и, накрая, отчаян от официалната медицина, спешно се опитва да намери екстрасенс, знахар или врачка.

Действително, в много случаи последствията от "лошите очи", както се наричат сред народа, или "окултното въздействие" (този термин съответства на научните изисквания) имат трагичен изход. Проблемът съществува. Както съществува също повишеният интерес към него, произтичащ не само от особеностите на времето и обществото, но и от агресивното невежество по тези въпроси. Не трябва да забравяме, че и днес за много хора думите "окултизъм", "магия" и други подобни не са нищо повече от ловко шарлатанство или "лъженаука", съгласно категоричното мнение на господстващата до неотдавна марксистско-ленинска философия.

Заслужава да се напомни, че Питагор (да, именно авторът на теоремата) е бил също така и един от известните окултисти на древността. Той е създал в тази област цяло философско учение, както и "Съюз на посветените магове" – така наречените питагорейци. Едва ли математиците ще приемат, че авторът на фундаменталната теорема е лъжеучен и шарлатанин.

Няма да убеждавам никого, че магията и математиката са едно и също нещо. Но окултизмът не спори с официалната наука, а я допълва, и това е един от най-важните му принципи. Окултизмът представлява цялостна научно-философска система, логически обоснована и почиваща, от една страна, на съвременните научни факти и открития, а от друга – на онези древни трактовки и предания, които се съчетават с тези факти.

Един от известните експерти на окултизма С. Тухолка е формулирал посоката на научните търсения на тази система по следния начин: "Окултизмът решително отрича съществуването в света на

нещо свръхестествено и, трябва да се признае, че този термин е твърде неудачен, защото всичко, което съществува или се случва, вече влиза в числото на естествените явления”.

Това значи, че всички видове окултни действия влизат в числото на естествените явления, тъй като тяхното присъствие в природата е потвърдено с факти.

Под окултизм разбирате въздействието на един човек или повече хора върху което и да е биологично същество (човек, животно, растение, група хора) без използването на някаква видима или физическа сила.

За да си изясним природата на това въздействие, ще бъде необходимо известно отклонение. Същност на всички окултни процеси се явява най-фината, всеобхващаща и всепроникваща материя, преминаваща в енергия. Тази енергия се нарича астрална, от латинската дума “астра” – звезда. Това название ни дава представа за първоизточника на всяка енергия в пространството – за “великия магически двигател”, както я наричат много експерти-окултисти. С тази енергия е наситена цялата Вселена. “Астралът” създава всепроникваща връзка между всички небесни тела.

Какви ли сили го подхранват? Преди всичко, това са електричеството, магнетизмът... вероятно и други, неизвестни даже и на окултистите звездни и планетни фактори.

Съгласно физиката, в астрала съществуват два полюса – положителен и отрицателен, към които по време на магическите церемонии се обръщат извършващите Бяла и Черна магия.

Управлявайки началните принципи на полюсите (а именно: отрицателен – свиване, положителен – разширяване; плюс – живот, минус – смърт) посредством астралния свят, е възможно да се въздейства върху физическия свят, защото всеки предмет е проникнат с астрална същност и има свой отпечатък в астрала.

Ярко доказателство за това е ясновидството. Способността на човека, притежаващ този дар, с точност и в детайли да види от разстояние място, на което никога не е бил, не е нищо друго, освен способност на мозъка да улови и анализира онзи астрален пласт, в който това място се е отпечатало.

Материализацията и извикването на духове зависят от способността да се съгъства и кондензира астрала. Тук е уместно да споменем и такива интересни явления, като инкубизъм и суккубизъм, определяни в Средновековието като полово сношение с Дявола. Според монасите от Светата Инквизиция “инкуб” е Дявола в мъжки образ, материализиран от жена, а “суккуб” – Дявола в женски образ, материализиран от мъж. Един от източниците на това явление може

да бъде дългото полово въздържание, в резултат на което човек (предимно в съня си) по време на еротични фантазии материализира образ на жена или мъж и с увлечение му се отдава. Случвало се е даже да избухнат епидемии от това явление сред монасите в манастирите.

Съзнателното практикуване на инкубизма и суккубизма може да има сериозни последствия в резултат на изтичането на нервна енергия. Човек бързо изнемолява, слабее тялом и духом, а понякога се стига до полудяване или самоубийство. За да се предпази от подобно нещо, човек не трябва съзнателно и постоянно да се отдава на представи за бурни чувствени сцени.

Прониквайки в мозъка ни, астралните лъчи, в зависимост от характера си, го настройват на определени мисли, които ние сме свикнали да наричаме “съзнателно мислене”, а следователно и на определени действия и постъпки. Според думите на древния маг, мъдрец и философ Хермес Трисмегист (трижды велик): “Астралът е силата на всички сили, която побеждава и най-неуловимото нещо, и изпълва най-твърдото. Така е сътворен светът.”

Голяма част от ежедневието на човека, неговите болки, мисли и действия зависят от астрала му.

Професорите по богословие Я. Шпренгер и Г. Инститорис, членове на Доминиканския орден, пишат следното за действието на астрала: “Всяко изменение на тялото, било към болест или към здраве, се свежда до преместването на веществата в пространство...”

Сега, за да получи читателят представа за самия процес на окултното въздействие, трябва да засегнем един от най-важните въпроси – за взаимодействието между астрала и човека.

Хората, идващи при мен за помощ, често се оплакват от урочасване. Повечето от тях са жени. И независимо от това, че най-често оплакванията се дължат на развинувата фантазия на разтревожени и озлобени от поведението на мъжете им съпруги, не може да не се признае, че омагьосване, или както в науката се нарича “кодиране на чувства”, действително съществува.

Могат да се разграничат три основни вида “омагьосване”: Първият, така нареченият астрален (теургически) – активизира астралните вълни за лични интереси и цели (тук влизат заклинанието и клетвите). Вторият е така нареченото “омайване”, при което се използват отвари на билки и други компоненти, стимулиращи мъжката потенция към определен обект. И накрая третият, най-силен метод – комбинираният, чиято същност е в изричането на заклинания върху концентрирана настойка от определени билки,

които имат свойството да задържат енергията на човешката мисъл и воля. Това свойство притежават също восъкът, водата, желатинът, среброто и други вещества.

Способен ли е човек да управлява стихииите, да властва над силите на природата, да придобива истински познания? За да си представим по-ясно контакта с природните сили, т.е. с астралната същност, ще се докоснем до основния енергетичен строеж на човека.

Човекът има три основни същности: духовна, астрална и физическа. Духовната същност – това е духа, чувствата. В тази сфера се ражда всяка човешка идея, която се намира в потенциален, нереализиран вид.

Астралната същност – това е мисълта, преминаваща от потенциално състояние към реализация, това е психическата енергия, резултат от работата на мозъка. Тук можем да уподобим човешкия мозък на небесно тяло. Та какво е човекът, ако не конкретен, обособен микрокосмос? Подобно на небесните тела, върху човека действат общи и частни закони. Например: Марс е планета, и както на другите планети, там действат сили на притегляне, вибрации, движение на молекулите. Но успоредно с това, Марс е подчинен на собствени уникални закони на развитие, без които би си приличал като две капки вода с всяко друго небесно тяло, да речем със Земята или с Венера. Този принцип виждаме и в човека – всички имат еднакви органи, но различни лица, еднакво устроен мозък, но различни мисли. И най-важното: подобно на небесните тела, човешкият мозък е източник на електричество и магнетизъм, т.е. на енергия, която носи в себе си мислено-психически потенциал. Тази енергия съставя неговата астрална същност, наречена от окултистите астрално тяло или астросом. Като овладява способността да отделя своя астросом, да го управлява от разстояние, човек става способен да преодолява пространството със скорости, които трудно можем да си представим. Човешкото астрално тяло се управлява от волята, следователно, посредством волево усилие, човек е способен да действа върху астрала. Природният астрал, с който е просмукан нашият свят, носи в себе си не съзнателна, а безсъзнателна мисъл или информация, която, прониквайки в астросома на човека, се обработва и става съзнателна мисъл на този човек. От това следва, че астралът се намира във взаимодействие с човека, което се проявява във взаимното им влияние – на астрала върху човека и на човека върху астрала.

Каква е физическата същност на човека е понятно на всеки. И така, реализацията на човешките идеи се осъществява във физи-

ческия свят посредством духовния и астралния. Схематично това може да се запише така:

ДУХ – баща
АСТРАЛ – майка
ТЯЛО – дете

Когато се заражда мисъл, човешкият мозък извършва определена работа. Вибрационните импулси се предават на духовното тяло и също го карат да вибрира – това е потенциалната идея. След това, доколкото на идеята е необходимо да се превърне в материя, стъпка към която се явява енергията, духът предава вибрацията на идеята в астралната същност, а астралът на свой ред, имащ способността да действа във физическия свят, кондензира енергията във форма. Така – последователно, се извършва материализацията на човешката мисъл. Този процес води началото си от вътрешния свят на човека. Той е от така наречените “затворени” процеси.

Сега можем да пристъпим към разглеждане на явлението, носещо название “окултно въздействие”.

Ето един характерен пример. Към мен се обърна за помощ четиридесет и три годишна жена – бледа, като че преждевременно състарена и много отчаяна.

– Помогнете ми, над мен тегне проклятие.

Погледът ми се спря на потрепващите ѝ пръсти: човешката ръка представлява един от първите проводници и рефлектори на мозъчния съзнателен магнетизъм. Когато върху астросома на здрав човек е нанесен удар, той се отразява преди всичко върху потрепването на китките или пръстите на ръцете (в зависимост от силата на въздействието). Но от това не следва, че всички хора с треперещи ръце са жертва на окултно въздействие.

След внимателно разпитване успях да изясня и обобща следните факти: пациентката (условно ще я наречем А) вече три години живее без да е сключила брак с мъжа Б. Преди това Б е имал продължителна връзка с друга жена – В, която обезпечавал материално. За В се носели странни слухове – че е магьосница. Когато В разбрала, че Б е отишъл при друга, тя се заклела да отмъсти и на двамата. Позвънила на А и предупредила, че ще я прати на оня свят. Пациентката ми не обърнала внимание на тази заплаха, но след месец внезапно тежко се разболял Б. Лекарите не могли да кажат нищо определено и вдигнали ръце. Блежал без да става и често, като че ли от пристъпи на внезапна болка, глухо стенел. Така изминали два месеца, след което той започнал бавно да се поправя. Тогава по

пощата пристигнала окървавена носна кърпа с приложена към нея бележка: "Сега е твой ред". С учудване Б познал своята кърпа, която използвал при кръвоизлив от носа и забравил при В преди пет месеца. От този ден обаче А започнало да я мъчи главоболие – на пристъпи, с повръщане, както при мигрена. Няколко пъти, пресичайки оживени улици, губела равновесие и напругала цялата си воля, за да не падне. Всяка седмица вдигала температура. Така А трябвало да напусне работа. Това продължавало вече две години и половина, през които тя изпробвала всичко: доктори, врачки, екстрасенси и билки.

Ще отбележа, че експертът в магиите никога не поставя диагноза на болния, изхождайки само от собствените му показания.

В черната магия сред многото видове окултно въздействие съществува и най-страшният и жесток начин – заклинанието върху кръв. Човешката кръв (съсирена или свежа) е един от основните носители на информация за човека. Кръвта, оставена върху някакъв предмет, или циркулиращата кръв в организма, носят аналогична информация. Тя предоставя на черния маг простор за въздействие върху даден човек. Заклинание върху кръв – това беше първото, което предположих, след като обобщих казаното от моята пациентка. Както всяко окултно въздействие, така и заклинанието върху кръв си има свои "симптоми". Когато магьосникът притежава точни данни за човека, астралният удар, който му изпраща, се нарича "насочен" и се отличава с бързото си действие и голяма ефективност. Ние получаваме астралната информация преди всичко чрез очите, доколкото очите са главният проводник на светлината (а значи и на астралната светлина) към мозъка.

Сега да приложим учението за астралните полюси. Както вече беше казано, положителният заряд съответства на разширение, а отрицателният – на свиване. Светлината, минавайки през очната ябълка, също поражда вибрации, съответстващи на действието на положителния или отрицателния полюс; изразяващо се в разширяване или свиване на зеницата. Както и очаквах, зениците на жената се оказаха видимо смалени. Но дори и това не е напълно достатъчно, за да се направи окончателен извод, тъй като зениците могат да бъдат разширени или свити вследствие физиологични причини. За да направя точно заключение, се наложи да проведа едно последно изследване.

Горящата свещ силно излъчва предимно положително заредена светлина. Ето защо толкова хора се чувстват добре и спокойно, когато са в църква: вътрешността на целия храм е проникната от подобни положителни заряди. Както е известно, разноименните

полюси имат свойството да се привличат, а едноименните – да се отблъскват. При заклинанието на кръв върху астросома на човека се нанася чувствителен отрицателен удар, който се забелязва най-често в свиването на зениците. Нека внезапно да нанесем на мозъка (пак през зеницата) рязък положителен "удар", като доближим към очите пламъка на свещта. При наличието на заклинание върху кръв характерна е следната реакция: около пет секунди зеницата рязко пулсира, после за миг се връща в нормалното си състояние (както преди окултното въздействие), след което внезапно преминава в максимално свито положение. Човекът изпитва остра болка в очите, която приблизително след около минута изчезва. Реакцията се обяснява с това, че за известно време в областта на очите се разполага терцията – точка на полярното равновесие. Това е нормалното енергетично положение, бързият преход към което неизбежно предизвиква силни болки в очите. Поставил диагнозата, ми остана да премина към лечението. За да се извърши противодействие, трябва да се познава действието. Това е аксиома. По какъв начин магьосникът извършва заклинанието върху кръв? Сдобил се с кръв от набелязаната жертва или разполагайки с каквото и да е друг предмет от восък, сребро, може и желатин, който дълго време се е намирал в близост до жертвата, магьосникът получава възможност:

- а) да действа на човек, когото никога не е виждал;
- б) значително да увеличи силата и скоростта на въздействието;
- в) да действа чрез този човек на други негови близки хора (роднини, интимни партньори).

Въздействието се осъществява предимно чрез методите на заклинанието. По време на заклинанието (или молитвата) човешкият мозък рязко повишава броя на своите вибрации, които на свой ред се отразяват върху астрала, като го заставят да вибрира. Така в астрала се отпечатва човешката воля и желание. Астралните вихри, намиращи се в непрекъснато движение, приемат породената идея, за да я доставят "на адреса". Колкото по-ясно магьосникът си представя обекта на своето въздействие, с колкото повече воля и желание извършва заклинанието, толкова по-силен, опасен и бърз е резултатът. Не е трудно да се досетим какво предимство представляват човешката кръв или предметите, просмукани с така наречената "нервна" енергия на човека. Тайната на заклинанието е в това, че, притежавайки "дара на проникновението", магът намира онези единствени думи, които цялостно изразяват волята му.

В обикновеното ежедневие ние често, без сами да подозираме, прибегваме към примитивни теургически процедури, т.е. към метода на елементарните заклинателни действия. За такова действие се

счита която и да е постоянна мисъл или желание, чието осъществяване ние жадуваме с цялата си душа. Например постоянната, изгаряща ненавист на един човек към друг, почти винаги предизвиква някакви вредни изменения в астросома, а следователно и в организма на последния. Даже такива простонародни фрази като "Да пукне дано!", "Бял ден да не види!" и т.н. също са заклинания, но само при положение, че произнасящият ги действително желае някому зло. В дадения случай речта служи като флуиден (нервен) проводник между астрала и материята. Нека не се заблуждаваме обаче, че стига само действително да пожелаем нечия смърт, и човекът тутакси ще предаде богу дух. Низшите заклинания действат не в желаната, а само в минимална степен. Това означава, че вследствие на непълното изграждане на образите, възникващи в съзнанието на недоброжелателя, методът на низшия заклинателен енволтаж по силата си на въздействие значително отстъпва на насоченото заклинание и не може да причини голяма вреда.

Стигайки до набелязания човек, изпратената от мага отрицателно заредена "мълния", прониква в астросома.

Нормалният човешки астросом винаги има характер "терция", т.е. в него присъства както положителният, така и отрицателният полюс. Единият от полюсите почти винаги преобладава, но незначително. При жените, например, по време на опасност, тревога или лоши предчувствия, въпреки своето явно доминиране, отрицателният полюс почти спира да работи, при което се "включва" положителният. По този начин се извършва преходът на организма от пасивно към активно състояние. Затова жените са най-податливи на окултно въздействие.

Откъснатите се напред, все още незначителни частици на "черната магия", механично създават в мозъка първите вибрации на безпокойство, отваряйки "вратата" на основния поток: плюсът и минусът се привличат, а "мълнията", изпратена от магьосника, винаги носи отрицателен характер и като че представлява концентрат на този полюс. Прониквайки в астросома, отрицателно заредената "мълния" изхвърля огромно количество енергия, която предава своите пагубни вибрации на физическото тяло на човека и той за кратко време отслабва, започва да повръща и да усеща вътрешни болки. Ако въздействието не бъде спряно навреме, започва бавно разрушение на организма.

Приблизително такава ситуация открих и у дошлата при мен жена. Разрушението на организма обаче не беше започнало, тъй като заклинанието, очевидно, бе извършено от "любител" (за съжаление, съществуват индивиди, които притежават известна

способност да вредят по подобен начин). За да се излекува тялото в дадения случай, трябваше да се извлече от астросома отрицателния заряд и да се установи точен баланс между духа, астрала и тялото. Но "черната мълния" не трябва да се извежда в пространството, тъй като тя ще си намери нова жертва. Нужно беше да ѝ се приготви здрава "тъмница" от вещества, годни за тази цел. Използвайки вода и желатин, аз приготвих особена смес и прибавих още няколко компонента, необходими за фиксиране на постъпващите вибрации, което се определя по изменението на цвета на сместа. С разположението на свещите беше създадена необходимата светлинна комбинация за изтласкване на "мълнията", а чрез определени заклинания – необходимите вибрации на въздуха и астрала... За успеха на подобен род лечение трябва да бъдат отчетени още много други фактори, които, разглеждани поотделно, могат да се приемат за незначителни, но взети заедно, създават онази хармония между пациента, природата и мага, без която е невъзможно изцелението. Трябва, например, да се съблюдават законите на деня, времето, часа, редуването на планетите, да се отчита астралния аспект, подаспекта, положението на Луната, Слънцето, съвместимостта на пациента с тези принципи (постигано с помощта на необходимите формули) и главно – да се осъзнае даденото магическо действие.

След провеждането на седем сеанса, мълнията най-после беше изтласкана навън и притисната в своята "тъмница", където след това и унищожена. Пациентката оздравя.

Спрях се толкова подробно на този случай, защото той е типичен и дава възможно най-пълна представа за окултното въздействие като цяло. Сега ще пристъпим към разглеждане на окултното въздействие в частност.

Но предварително ще кажем няколко думи за магията и видовете магия, за да не се връщаме по-нататък към въпроси от типа: по какво се различава магьосникът от мага, низшата черна магия от сатанизма и т.н.

Едно от най-ярките творения на окултизма е магията. В целия окултизъм, включващ в себе си двадесет завършени науки, няма тема, която да не засяга магията. Нейната същност може да се изрази така: магията е изучаване и управляване на скритите природни сили, стоящи в основата на всичко в света.

Прието е да се разграничават два вида магия: благотелна, Свещена магия (бяла) и сатанизъм (черна). Начален постулат на Свещената магия е недопустимостта за използване на собствената власт и знания за причиняване на вреда или за осъществяване на корисни цели. Сатанизмът, от своя страна, основава идеологията

си върху извършването на зло като висш идеал. Именно затова една от значимите дейности на адаптите на Свещената магия е отстраняване последствията от сатанизма. Неговите мерзки ритуали – от храненето на черна котка с месо от кърмаче до откопаването на трупове и оскверняването на гробове – се извършват и днес в някои страни. Подобни зверства, в които трудно може да повярва съвременният човек, имат не само ритуална, но и философска основа.

Да вземем за пример един от малко известните обреди на черната магия: “заклинанието върху труп”. Обредът се извършва в петък в полунощ, на гробището. Жрецът и неговите дванадесет помощника откопават два трупа: един разложен, от който се взимат по две кости от ръцете и краката, и друг – заровен предната нощ. Действието има за своя цел смъртта на враг или на човек, който по някакъв начин е проникнал в тайните на ордена. Костите се подреждат във формата на стрела, насочена в посоката, в която се намира домът на този човек. Вторият труп се пробжда с ръждив железен прът, чийто край предварително е “осветен” в “дяволска вода”. Над трупа се произнасят откъси от Библията, четени отзад напред. (Така например, едно от най-забележителните стихотворни произведения на Карл Маркс – драмата “Оуланем”, винаги се е смятала от окултистите за явен химн на Сатаната. Името Оуланем е изопаченото име на Исус Христос, което в автентичен вид се чете като Емануил и в превод от древноеврейски означава “Господ е с нас”). Накрая жрецът изрича проклятие, което се подхваща от всички присъстващи... След такъв обред, човекът, към когото е насочено действието, трябва да умре в течение на два-три дни от кръвоизлив в мозъка или от страшни болки в областта на пъпа.

Всички обреди на сатанинския култ се извършват за да предизвикат “разположението на Сатаната”, т.е. да приведат в движение пластовете на отрицателния астрал.

И Бялата магия, и сатанизмът се делят на два вида: висша (научна) и низша (примитивна) магия. Примитивната магия се използва в селата и е известна от времето на зараждането на логическата мисъл. Непознавайки още същността на процесите, на които е подчинен нашият живот, хората забелязали, че при гореща молитва, отправена към почитаното божество, желанието често се изпълнявало. По-късно, при появата на кастата на жреците и храмовото богослужение, от низшата магия се развива висшата. Тя се състои от два основни клона – източна магия, опираща се на индоарийските духовни традиции (от будизма до учението на йогите) и западна магия, чиито основи са в Египет, Вавилон, Халдея и Асирия. Вторият клон е наречен Херметизъм в чест на основателя

му Хермес Трисмегист. Знанията на египетските жреци и на юдейските кабалисти, непрекъснато филтрирани и обогатявани от религиозните предразсъдъци, съставляват този съвременен дял от Херметизма, с който се опитваме да запознаем читателя.

Висшата и низшата магия и досега функционират отделно, а явленията уроки и лоши очи спадат към низшата (селска) магия. Да обосновем явленията, които до неотдавна се считаха за “селски предразсъдъци”.

Професорите Шпренгер и Инститорис дават следното определение на урочасването: “Силата на въображението ясно се отразява в очите, вследствие на тяхната чувствителност и близостта им до центъра на въображението. Ако очите са пълни с вредителски свойства, то може да се окаже, че те придават на околния въздух вредни качества. По въздуха достигат до очите на човека, към когото са насочени, и чрез тях проникват във вътрешните му органи. За да се случи това, от голямо значение е въображението на човека, който счита, че може да се зарази.”

Ще съпоставим това изказване на средновековните учени с думите на доктор Н.Г.Котик, който още в началото на двадесети век, след огромна научно-експериментална работа и въз основата на многогодишни и многочислени опити в труда си “Еманацията на психофизическата енергия” (Москва, 1907 г.) стига до следния извод: “Мисленето е съпроводено с отделяне на особена лъчиста енергия. Психичните свойства на тази енергия се характеризират с това, че попадайки в мозъка на друго лице, тя предизвиква същите представи, каквито е породила мисълта на първия човек. Тази енергия притежава физическото свойство да се натрупва в тялото и на повърхността му, където се съхранява, и така би могла да бъде пренесена навсякъде.”

И така, за урочасването можем да дадем следното определение: съзнателно или несъзнателно вредоносно въздействие на едно лице върху друго чрез използване изключително на психична енергия, автоматично преминаваща в биологично или физично въздействие.

Но как да разпознаем човек, който има “лоши очи” и как да се предпазим от неговото въздействие? Ние вече изяснихме, че най-податливи към урочасване са жените, поради своята повишена възприемчивост към отрицателни импулси. Но не е ли парадоксално, че по-големият процент от хора, способни на такова въздействие, са отново сред жените?

От гледна точка на реализация на идеите, в женския астросом най-развита е зоната “минус”. От това, естествено, не трябва да се прави извод, че болшинството жени са изчадия на ада. Хора, надарени със

способността да отделят от мозъка си концентрирана отрицателна енергия, се срещат доста рядко и в повечето случаи те самите не подозират това. Явлението "лоши очи" всъщност представлява попадане на силно концентрирана отрицателна психична енергия в мозъка на даден човек. В случаите на съзнателно предизвикване на уроки нещата стоят малко по-иначе... Възможни са два варианта: или човек не знае за своите способности, но от цялата си душа желае някому зло, или знае, но независимо от това, продължава да дава воля на своята злоба. Свещената магия трактува последното като престъпление и в този случай експертът на Бялата магия има право не да унищожи черната мълния, а да я върне обратно към източника ѝ. Това действие в магията се нарича обратен удар, и макар експертът все пак да няма право да нанесе особена вреда на самия вредител, той може въпреки това, без особени угризения на съвестта, да го накара да се замисли какво чувстват жертвите.

В старо време, а и сега все още, се носят голям брой, с нищо необосновани слухове за лошите очи. Например, страняло се е от рижите, от просяците, от жените по време на менструация, от старците и сакатите. Но както се казва, във всяка приказка има капка истина. Главната причина за урочасването, както вече изяснихме, е злобата, която, на свой ред, винаги се стимулира от завистта и обидата. Бедните хора, обидени от съдбата, са едни от най-агресивните в това отношение... Сакатият по неволя завижда на здравия, злобният старец – на младия човек. Затова лесно може да се разбере сред какви слоеве от населението е по-разпространено урочасването. Разбира се, би било срамно от напразни може би опасения, да отказваш помощ на старците и сакатите, да не подадеш милостиня на просяка. Съществуват способности, наречени от маговете "средства за елементарна профилактика", предпазващи от мимолетно изпратен черен импулс. Запознаването с тях ще бъде полезно за всички.

1. "СВЕЩ"

Един от най-ефективните начини за елементарна профилактика е така наречената "свещ". Същността му е в това, че най-трудно се поддава на урочасване човек с явно изразен и силен положителен полюс в астросома. За еталон на нормалния човешки астросом условно ще приемем така наречената терция – приблизително еднакво съотношение между положителния и отрицателния полюс (без значение на пола). Хората с изявено преобладаване на единия или другия полюс са редки изключения. Астросомът "терция" се

счита за нормално податлив на окултно въздействие. Съответно, ако на силно податливи се считат хората с преобладаващ отрицателен полюс, то за слабо податливи се считат хората с преобладаващ положителен полюс в астросома. Смисълът на защитата се състои в това, от нормално податливо състояние човек да премине в разряд на слабо податливите. Това може да се осъществи по следния начин. Както вече е известно, при горенето на свещта започва силно да се отделя положителна лъчиста енергия и топлина. Възприемайки известно време тази енергия в мозъка чрез очите, ние насищаме нашия астросом с положителни излъчвания и го превръщаме в нормален астросом с повишено съдържание на положителния полюс, т.е. слабо податлив на окултно въздействие.

Ако обозначим нормалния човешки астросом – терцията – със символа A_{TR} , а излъчените положителни импулси от свещта с C_+ , ние можем да запишем по-горното във вид на формула:

$$C_+ \rightarrow A_{TR} \Rightarrow A_{TR+}$$

където A_{TR+} е нормалният астросом със засилен положителен полюс.

Могат да се дадат следните практически препоръки. Усамотете се в затъмнена стая със затворени прозорци и врати, угасете светлината. В стаята трябва да има маса и меко кресло. Поставете в центъра на масата запалената восъчна свещ и разположете стола на разстояние не по-малко от половин метър от края на масата. Спокойно седнете в най-удобната ви поза, отпуснете се напълно и непрекъснато гледайте пламъка в течение на около седем минути. Постарайте се напълно да се съсредоточите върху пламъка. Постепенно вие ще започнете да чувствате вцепняване и погледът ви сам ще остане прикован към свещта. След изтичане на седемте минути упржнението може по желание да се продължи. Да се изпълнява вечер, непосредствено преди сън. Основният цикъл е седем дни (да се започне в неделя вечерта и да се завърши следващата неделя, отново преди сън). Както показва практиката, подобен метод дава не само отлична профилактика от мимолетно окултно въздействие, но и активно способства за лекуването на главоболие и заболявания на нервната система.

2. "ЧАША"

Следващото средство е предназначено преди всичко за тези хора, на чиито съпрузи е бил приложен астралният метод омагьосване. Ако вашият съпруг внезапно ви съобщи своето намерение да ви

напусне или без видими причини охладнее към вас, това все още не е повод да го считате за "жертва на магия". Експертът по магия няма право да действа против истинското човешко желание. Съвсем друго е, когато това желание е продиктувано от волята и разума на страничен човек без съгласието на първия. От гледна точка на Свещената магия това е престъпление против духа и за него е предвидено противодействие. Магът не трябва да споделя знания, които могат да бъдат използвани от непосветени за причиняване зло на себе си или на други хора. Някои общи сведения обаче носят не вреда, а полза, при условие, че стриктно се спазват изброените подолу правила, и то само тогава, когато се сблъскваме със случаи на астрално кодиране на чувствата (омагьосване).

Противодействието на това явление може да се раздели на две последователно изпълнявани действия: първо – установяване на действието, второ – противопоставянето му.

Астралното кодиране може да се определи за две-три денонощия. Редът е примерно следния.

Денонощие първо

Вечерта в петък срещу събота кипнете триста и петдесет грама вода, след което я оставете да ври още три минути. Охладете водата до стайна температура и я сипете в кристална чаша. В осем часа вечерта се затворете в напълно тъмна и тиха стая, сложете чашата в триъгълника между три запалени свещи, които са на разстояние тридесет сантиметра една от друга. Протягайки дясната ръка над чашата (леваците – лявата), съберете цялата си воля и желание да достигнете целта, непрекъснато гледайте във водата и три пъти произнесете: "В името на Единния и Неповторимия! Да се отдели земята от огъня, както и финото от грубото. Покажи, разкажи, разправи. Твоят цвят ще остане неделим при превръщането в аоб (положителния полюс на астрала). Ти ще се измениш при превръщането в аод (отрицателния полюс на астрала). Да бъде така!"

След което във водата да се изстиска сока на шест вишни или дванадесет червени боровинки. Чашата да се съхранява на максимално затъмнено място, плътно покрита с кристално или сребърно капаче.

В полунощ в петък срещу събота чашата да се постави откъм главата или в краката на спящия, като похлупачето предварително е махнато. На сутринта в седем часа погледнете чашата на светлина. Ако течността е потъмняла и около дъното са се образували червеникави утайки, подобни на мъгла, а съпругът е спал неспокой-

но, мислял се е, говорил е насън, процедурата може да се прекъсне – факторът на астралното кодиране е установен.

Ако пък няма такива признаци и състоянието на водата не се е изменило, същото да се повтори още две денонощия, като всяка вечер в осем часа формулата се произнася над същата чаша, без да се подменя водата.

Час на поставяне на чашата

Първа нощ, петък срещу събота, 0 часа.

Втора нощ, събота срещу неделя, 4 часа.

Трета нощ, неделя срещу понеделник, 1 часа.

Час за оглед на чашата срещу светлината

Първа сутрин, събота, 7 часа.

Втора сутрин, неделя, 11 часа.

Трета сутрин, понеделник, 8 часа.

Ако след провеждането на тридневния цикъл, състоянието на водата е останало предишното, а отношението на вашия мъж (жена) към вас не се е променило, то съществуват два възможни варианта.

1. Развитието на вашите отношения е естествено (без оказано окултно въздействие). Вмешателството тук е изключено.

2. Приложен е един от двата най-сложни начина на кодиране на чувствата, за които екстрасенсът няма право да говори пред широката публика. Не ви остава никакъв друг изход, освен да се предадете без бой или да се обърнете за помощ към експерт-окултист. Но най-вероятно е приложен методът на астрално кодиране. И ако сте установили, че на вашия съпруг е приложено именно такова въздействие, трябва да преминете към втория етап – противодействието.

То се състои в това, да се изтрие от мозъка на вашия съпруг икарания код и да се зададе нов – защитен.

Подготовка

Налейте в глинено гърне четиристотин мл вода. Прибавете три свежи пъпки от червена роза, петдесет мл спирт, чаена лъжичка желатин. След като кипне, оставете го да ври на слаб огън още тридесет минути с плътно затворен капак. Да се охлади до стайна температура и да се държи два дена на прохладно, максимално тъмно място, без да се пипа. След това да се прелее в кристална чаша, която се похлупва със сребърно или кристално капаче.

Действие

Разположете в центъра на стаята неголяма правоъгълна маса. По-късите страни да са обърнати на запад и на изток. Очертайте с тебешир в центъра на масата кръг с диаметър петнадесет сантиметра. Върху окръжността отбележете с помощта на компас четири точки, съответстващи на четирите посоки на света. Всяка точка съединете с центъра на кръга, като така начертаните линии излизат на шест сантиметра зад пределите на кръга.

В края на всяка линия (на шест сантиметра от края на кръга) очертайте кръгчета с диаметър два сантиметра. Сложете в тях четири восъчни свещи, а в основния кръг – непокритата чаша. Заклучете стаята, пуснете завесите и загасете светлината. Запалете свещите, отпуснете се в удобен стол и гледайте непрестанно в чашата, докато не почувствате как, преминавайки през кристала, вашият поглед изпълва целия съд. След това станете и протегайки ръка над чашата (леваците – лявата), произнесете с равен глас, без да откъсвате поглед от чашата:

“Чрез силата на Единния и Вечния заповядвам! Ти ще се преизпълниш с моята воля и желание, ще ги предадеш точно и без изкривяване. Ще помниш и ще ми служиш!”

Повторете го три пъти, след което седнете и както преди, гледайки непрекъснато в чашата, формулирайте кратко, с две-три думи, желанието си, представяйки си как чрез погледа ви то изпълва съда. Повтаряйте си наум това желание, докато не изпитате чувството, че чашата се е напълнила. Действията да се извършват в продължение на една седмица в посоченото време:

Понеделник	18 ч
Вторник	22 ч
Сряда	19 ч
Четвъртък	23 ч
Петък	20 ч
Събота	0 ч
Неделя	21 ч

През цялото време съхранявайте чашата на прохладно и максимално тъмно място. След завършване на самото действие, може да се пристъпи към неговата реализация. Вашият съпруг трябва всеки ден да пие по три чаени лъжички от отварата. Може да я добавяте (незабелязано, ако се налага) в различни течности: чай, кафе, супа и т.н. Прави се до пълното изпразване на чашата. В никакъв случай

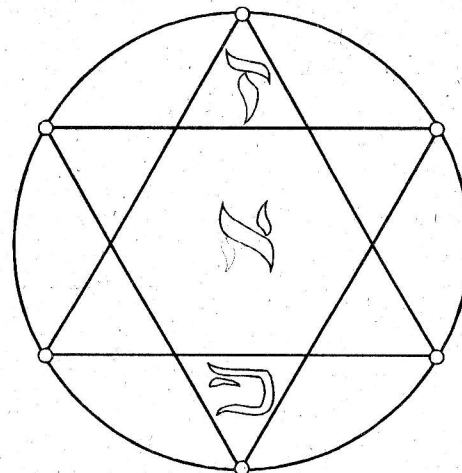
отварата да не се дава на странични лица. Способността за възприемане на така изготвеното лекарство притежава само един човек в света – този, към когото по време на изготвянето е била насочена нашата мисъл.

Нито една отрицателна или отвличаща мисъл не трябва да се прокрадне в чашата по време на работа. За успешното изпълнение на това условие се препоръчва седмица преди започване на действията да се подготвите, обръщайки се към средство 1 – “свещ”.

3. “ЧЕРЕН РУЧЕЙ”

Ще завърша това кратко изложение на някои средства за противопоставяне на окултното въздействие с едно от най-обобщаващите – “черния ручей”. То е забележително с това, че освен използването му при отделни видове окултно въздействие, притежава способността напълно да лекува много заболявания и да оказва значителна помощ при лекуването на други.

С тебешир или въглен (по-добре да са осветени в храм) начертайте на пода кръг с диаметър един метър. В кръга впишете шестлъчната звезда на “мъдростта и равновесието”, като се ръководите от приведената по-долу схема:

В съответните три вертикални участъка на звездата напишете изобразените знаци. На езика на свещените символични образи от древноеврейската кабала тези знаци означават: “Надежда и победа ще постигнеш посредством волята”.

В шестте отбелязани точки в краищата на звездата поставете свещи. В центъра на кръга сложете стол и седнете на него. След запалването на свещите, болният с възможно най-голяма яснота трябва да си представи огромна, бяла, покрита със свеж искрящ сняг равнина – своя мозък. От едната ѝ страна по нея се движи тъпла дълги черни сенки – концентрат на отрицателния полюс в мозъка, а от другата страна, със засмукващо движение, насочено сякаш под земята се върти фуния с металически отблясъци.

С усилие на волята болният трябва да насочи тълната сенки към фунията, като при това той ще вижда как сенките се запътват натам неохотно, като че против волята си, полюлявайки и препъвайки се. След това той трябва ясно да почувства и да раздели тълната от сенки, вече всмукани във фунията, на два черни потока, които се движат надолу, преминавайки през ръцете му. За да не се допусне излаз на кондензирания "черен" астрал в свободното пространство, откъдето той може да навреди на други хора, трябва в кръга, до краката на болния да се постави глинени или чугунен съд, пълен с преварена вода. Ръцете на болния трябва да са обърнати с дланите надолу към съда. По такъв начин водата се насища с "мъртвата", изразходвана енергия на човека и отрицателните одични флуиди.

Необходимо е този курс да се извършва ежедневно дотогава, докато "черната" тъпла проредее или съвсем изчезне, или докато болният престане да усеща нейното изтичане през ръцете си. Това ще означава, че отрицателният полюс на човека е сведен до минимум и по-нататъшното продължаване на действията става опасно.

Времето за начало на действието изберете произволно, но не го променяйте до края.

Не трябва да се мисли, че всеки, който в една или друга степен успешно използва изброените от мен правила, е маг.

Основната разлика между мага и "профана" е Силата, дадена на мага от природата. Следователно на първо място МАГЪТ Е СИЛА, а чак след това – учен, проникнал в тайните на окултизма. Профанът, дори да развие в себе си определени способности чрез упорит труд, никога няма да притежава нито СИЛАТА, нито истинското знание.

Иска ми се да завърша с няколко съображения за онези хора, които сериозно са се заинтересували от аспектите на научната магия. Възникват естествените въпроси: Как да определим магическите си способности? Кой може да изучава магията? С какво се започва? И така нататък. Прието е да се счита, че разположението на планетите при раждането на човек определя магическите му

способности. Л.Пиоб в своя труд "Древната висша магия" приема като един от най-удобните варианти за подобни изчисления съчетанието на Марс и Меркурий от – 0 до 360 градуса; при това от 0 до 180 градуса способностите нарастват, а от 180 до 360 градуса – намаляват. Но това е само един от многобройните съществуващи начини. За незапознатите с правилата на астрологичните изчисления е достатъчно да обърнат внимание на следното.

Осъзнавайки природния си дар, човек трябва да има и да развие в себе си много качества, да ги усъвършенства с труд и воля. Тези качества са силата на духа, самообладанието, целеустремеността, логичното мислене, отсъствието на злоба и дребнавост, способността за концентрация на вниманието, готовността към лишения. Но един от главните, все още неспоменати фактори, това е невъзможността за последователни занимания с магия на дилетантско ниво – без пълно себеотдаване. Този, който е решил да пристъпи към изучаване на "науката на спотаените знания", трябва ясно да си дава сметка, че "не можеш да вървиш по пътя без сам да се превърнеш в този път", както гласи една древна мъдрост.

МАГИЯТА ВЪВ ВАШИЯ ДОМ

Тя наричаше себе си "неудачница". Все още очарователната жена на около четиридесет години с малко смутен поглед, бавно, със запъване ми разказваше съдбата си. Брак по любов, спокоен и сравнително осигурен живот, две деца – във всичко това нямше нищо тревожно или поне необичайно. Объркаността, а след нея и страхът се появили по-късно – неотдавна. Изведнъж почувствала влечение към мъж, когото винаги отбягвала. Това не могло да се нарече нито любов, нито симпатия. Както обясни тя, това чувство представлявало дошло неизвестно откъде убеждение, спокойно и твърдо осъзнаване на факта, че тя просто е длъжна да бъде с този човек. Преди две години той бил влюбен в нея, молел я да напусне мъжа си и да отиде да живее при него. Жената отказала, избухнала и му наговорила груби думи, а той изглежда затаил обидата и често ѝ хвърлял подигравателни, а понякога и враждебни погледи.

И ето сега, изтощена от огромното си вътрешно напрежение, тя седеше пред мен.

На мнозина читатели това ще се стори загадъчно, едва ли не мистично. Обаче човек, дори повърхностно запознат с основните принципи на магията, е длъжен да знае, че в света не съществува нищо свръхестествено. Всяко ставащо явление може и трябва да бъде обяснено с едни или други естествени причинности. И в дадения случай, за да стане по-ясно какво е сполетяло нашата позната, е необходимо да се кажат няколко думи за явлението, известно сред народа като омагьосване (според окултната наука терминът е кодиране на чувствата).

В магията се различават три основни вида "омагьосване". Първият – астралният (теургическият) е с активно задействие на вълните на астрала за свои интереси и цели – тук спадат баенето и заклинанието. Вторият е така нареченият начин на "упояване", при който се използват предимно отвари от билки и други съставки, стимулиращи мъжката потенция към определен човек. И накрая, третият, може би най-силният начин – това е комбинираният. Неговата същност се състои в правене на заклинание с отвара от специален

концентрат, съставен от билки и други вещества, притежаващи свойството да задържат енергията на човешката воля и мисъл. Кодирането на чувствата може да бъде обяснено чрез следните три най-главни аксиоми на окултизма:

а) мисълта е материална и състоянието на тази материя се определя от самия характер на мисълта;

б) тази материя, попадайки от мозъка на човека, който я произвежда, в мозъка на лицето, което я приема, е способна да създаде изменения, необходими на въздействащия;

в) въздействащият, притежаващ определени знания и способности, може да придава на тази материя какъвто иска характер.

Явления като хипноза и телепатия, на които няма да се спираме изрично, също са обусловени от споменатите аксиоми.

Кодирането на чувства предизвиква у пациента някои характерни за този вид окултно въздействие симптоми, в частност особена реакция на зениците към светлината – нещо добре известно на запознатия с на магията. Затова, съдейки по състоянието на жената, аз предположих, че ѝ е бил приложен комбинирания начин на омагьосване. Задах ѝ произтичащия от това въпрос: не е ли забелязала в последно време нещо във вкуса на храната или напитките?

– Като че ли не – отговори тя, – само дето напоследък в институтския стол супата ми леко нагарча...

– Този човек, Вашият колега, далече ли от Вас сяда да обядва?

– Винаги близо до мен.

– По време на обяда отдалечавате ли се нанякъде?

– Не. Слагам чиниите на масата, отивам веднага до бюфета за чай, и това е всичко.

Положението започна да се изяснява. Сега, за да не допусна грешка, трябваше да направя съответни изчисления. Привеждането тук на окултните формули и схеми, които ми бяха необходими, за да взема окончателно решение, би било уморително за читателя. Ще кажа само, че в резултат на изчисленията получих две формули: нормалното състояние на астросома на пациентката и сегашното ѝ състояние. Сравнявайки двете формули, стигнах до извода, че състоянието на жената, която беше дошла при мен за помощ, е възможно да се получи само в случай на прилагане на комбинирания начин на кодиране на чувствата.

И така, ходът на мислите ми започна да става горе-долу ясен. Ще се опитам достъпно да обясня какво точно се беше случило. Изгубил надежда, че ще постигне успех на любовното поприще по обичайния начин, мъжът решил да прибегне към магия. Издирил е човек (да

осъществи такова сложно въздействие практически не е по силите на някоя селска "бабичка"), който направил "настойката" и извършил еноволтуването.

На мен лично са ми известни няколко много "силни" хора в Русия, способни да извършат за пари подобна услуга. Но в дадения случай не ставаше въпрос за издирването на виновника, а за отстраняването на последствия от неговата "работа". Не бива да се мисли, че в наши дни черната магия (или сатанизмът) е някаква легенда или страшна приказка за сплашване на малките деца. За разлика от бялата – Свещената магия, която не допуска прилагането на своите знания във вреда на когото и да е било или с особено корисни цели, сатанизмът основава своята идеология върху првенето на зло като висш идеал. Ще отбележим също, че кодирането на чувствата без съгласието и на двете заинтересовани страни се разглежда от Свещената магия като явен акт на сатанизъм и престъпление против духа.

В състава на "омагьосващата настойка" често влизат саждите и пепелта, и именно те са били причината за горчивия привкус на супата. Ясно е, че неудачникът-влюбен само е трябвало да изчака момента, в който жената се отдалечавала от масата и отивала до бюфета...

Концентратът, приготвен от сатаниста, е освобождавал в организма на нашата позната информацията, закодирана в свръхфини материални лъчи, които от своя страна, попадайки в астроса, са задавали определена "програма" за работа на мозъка.

Аз трябваше да извадя от мозъка на моята пациентка цялата подсъзнателна памет за тази информация, или с други думи, да я изтрия. Както се казва, клин клин избива... Всяка материя, дори и най-фината, реагира на присъствието на друга аналогична материя, като се привлича или отблъсква от нея. За да "избия" от мозъка на пациентката конкретен отрицателен потенциал, трябваше да вкарам в астроса съответния положителен заряд, при това малко по-силен от отрицателния. В умението да направи това и в умението да борави с такъв заряд се състои изкуството на мага.

– Съгласна ли сте да ми позволите да се разпореждам с Вашето съзнание в продължение на пет дни? – попитах аз, като знаех, че не всички се съгласяват на това.

Тя се съгласи, в противен случай аз не бих имал право да пристъпя към действие.

Главното беше приготвянето на кондензатора, имащ специален състав, пресметнат така, че да улавя и задържа финия отрицателен заряд в момента, когато предварително доведеният до нужното

състояние мозък ще започне обилно да го изпуска под въздействието на мага.

Много е важно да не бъде пропуснат този момент и пациентът да бъде подготвен за него по нужния начин, защото ако не се проконтролира навреме посоката на излишния заряд, така нареченият "одичен флуид", той попада в свободното пространство, а оттам може да проникне във всеки астросом.

Тайната на индивидуалното общуване с пациента е една от най-строго пазените от мага тайни. Затова аз само бегло ще засегна най-характерните човешки състояния по време на подобно въздействие. Макар че всеки по своему понася процедурата на изваждане на отрицателния заряд, у болшинството хора тя не предизвиква никакви болезнени или неприятни усещания. В отделни случаи може да възникне бързо преминаващо чувство на изтръпване, леко гърчене на крайниците или надигащи си в гърлото спазми... Всичко това е свързано с определени необходими деформации в материята на подсъзнателното мислене.

Лечението завършва с унищожаване на вече наситения кондензатор, тъй като самият заряд преустановява своето активно съществуване и загубва напълно силата си, превръщайки се в неутрално съгъстена енергия.

Няколко дни след приключване на процедурите, нашата позната отново дойде при мен. Жената се беше променила до неузнаваемост, сякаш подмладила се с няколко години.

– Край! Не ми пука за него! – Тези думи прозвучаха почти комично в съчетание със сияещата ѝ усмивка.

Както ми обясни, след сеансите у нея, сякаш отвътре, започнал да се пробужда гняв към самата себе си (нещо, което в магията може да бъде окачествено като първа активна проява на освободената воля). Сетне я обзели спокойствие и твърдост (нормалното функциониране на освободената воля), а после изчезнала и най-малката сянка от мисъл за този човек.

Фолклорът на много народи носи в себе си информация за явленията омагьосване, а и днес едва ли ще се намери човек, който би отминал тази тема във всекидневните разговори. Много жени злостно се оплакват, че съперница е "омагьосала" мъжа ѝ, любимия ѝ... Разбира се, по-често жалбите им са лишени от каквото и да е основание. Ако отношенията между двама души са се развалили, от това не следва веднага да се търси намесата на "магьосничеството", на черната магия. И все пак, не бива да забравяме, че явлението "омагьосване" съществува.

Нерядко, виждайки, че с мъжа ѝ става "нещо нередно", и

предугаждайки изневярата му, жената се опитва да го върне при себе си с кръсци и заплахи. Груба грешка! С подобни средства – и в морален аспект, и от гледна точка на магията като наука – може само да се влошат взаимоотношенията им. За да предпазите съпруга си от кодиране отвън, трябва да се отнесете сериозно към следните препоръки.

Помнейки, че мисълта е материя, мислено обградете астросома на близкия ви човек (пространството около главата му в диаметър половин-един метър) със защитна материя, изтъкана от ласка, любов и воля. Постарайте се в мислите си за този човек да не допуснете нито един недоброжелателен импулс. Когато мислите за него, с помощта на волята си насочвайте лъчите на своята любов в пространството около главата му и укрепвайте защитата му със специален волеви код, представяйки си как всички тъмни сенки около този човек се разпръсват под въздействието на вашата любов. Решително избягвайте скандалите и конфликтните ситуации! Помнете принципа на кремъка и огнивото – като се отстрани малко от налитания върху него кремък, огнивото го пропуска покрай себе си, удар не се получава, кремъкът вече не е в състояние да разпали искрата на конфликта. Опитвайте се винаги да играете ролята на такова огниво.

Полезно е тези волеви формулировки да се упражняват преди сън, в затъмнена тиха стая.

Трябва да се спомене, че укрепването и саморегулирането на волята в практическата магия има огромно значение. Волята и логиката са основни качества на човека, регулиращи живота му (в хиромантията, влизаща в състава на окултните науки, степента на развитие на тези качества се определя от дължината на втората и третата кост на палеца...). Човек със слаба воля лесно може да се поддаде на такова опасно явление като несъзнателната материализация. Голяма част от легендите и приказките за привидения, таласъми, караконджули, русалки и пр. "нечисти сили" са се родили именно в резултат на това явление. Как, например, да се отнасяме към изявленията на хора, които твърдят, че в дома им се е появило привидение или, напротив, някакъв невидим дух, който по един или друг начин издава своето присъствие. Какво се крие зад всичко това? Какво е то в действителност?

В природата съществуват два вида реални явления: изначално съществуващи (независимо от човека) и материализирани (т.е. създадени от човека или от разума на друго мислещо същество). Материализираните явления се делят на две категории: физични и хиперфизични. Към физичните се отнася всичко, създадено непос-

редствено от ръцете на човека от "грубата" материя, аналогична на неговото физическо тяло. Хиперфизичните явления са образите, създадени от неговата мисъл, желания и воля от материя, значително по-фина по свойство, аналогична по плътност на мисълта.

Когато човек изпитва страх или напрегнато мисли за нещо и не умее да управлява волята си, той започва активно да изпуска така наречената "нервна" енергия, която, притежавайки свойствата на материята, се формира в зависимост от характера на мисълта. По такъв начин човек сам подсъзнателно започва да си създава, да речем, таласъм... И външният вид на това "същество" ще бъде именно такъв, какъвто е възникнал във въображението на човека. И ето, когато материализацията се е състояла, образът се отделя и излизайки от съзнанието на човека, който го е създал, в свободното пространство, става вече толкова реален, че може да бъде уловен със сетивните възприятия на други хора, независимо от своя създател. Това възприятие е информационен поток, който се разшифрова от мозъка и се предава на сетивните органи във вид на конкретен образ. Подобен образ е способен да съществува неограничено дълго време, почти без да изменя формите си, и колкото повече страх предизвиква с появата си, толкова по-богата е неговата "жътва"...

Любопитна е забележката на средновековните инквизитори Шпренгер и Инститорис, че броят на вещиците е пропорционален на вярата в тях.

Иска ми се да предпазя и въоръжа читателя срещу несъзнателно материализирани образи. Първото, което всеки трябва да усвои: най-добрата защита – винаги и навсякъде – ще бъде пълното отсъствие на страх пред това явление и пред самия образ. Знайте, че материализираният образ не е в състояние да причини вреда на човек, който не се бои от него. Ако се окаже, че образът, съществуващ в дома ви (при преместването си да живеят на ново място хората могат да се сблъскат с "призраци" и така наречените "духове", оставени от предишните стопани), е бил породен от друг човек, то ще е необходимо да се избавите от него със свои сили.

Материята от пренебрежение и презрение, която скоро ще изпълни целия дом, ще му създаде такива условия, че образът – по своята същност – ще бъде неспособен по-нататък да остане редом с вас. Той или ще се разпадне на най-дребни частици под натиска на вашето презрение, както се разтваря късче плат, пуснато в концентрат на сярна киселина... Или просто ще бъде изтласкан извън пределите на вашия дом, и дори самото ви появяване, носещо пагубна за него материя, ще е достатъчно за отблъскването на този образ.

Магията също е учение и за това как, кога и при какви обстоятелства човек може максимално да реализира волевите си възможности. Ще ми се да се надявам, че няколкото общодостъпни обяснения и препоръки, изказани на тези страници, не само ще се окажат полезни за много хора във всекидневния живот, но и ще накарат някои да прогледнат по-нататък, отвъд границите на ежедневието. Защото човек се равнява по звездите със своята мисъл, воля и способност да твори.

МАГИЯТА НА ТАЛИСМАНИТЕ

Шестолъчната звезда на Соломон, цялата накапана с восък от горяла свещ, с всичките си ъгли се опира в краищата на чаена чинийка. В центъра ѝ е залепена фотографията на моята посетителка – около двадесет и петгодишна девойка с рижи коси. Гледайки ме с очакване, тя заяви:

– Моят вълшебен талисман. Защитен амулет – предпазва ме от всякакви страхове.

– За какво дойдохте при мен?

– Ами... Нещо не действа.

И тя ми разказа за това как от осем месеца насам я обхващат пристъпи на панически страх от неизвестните безформени същества, които ѝ се явяват насън и наяве.

Няма да говорим за нейното заболяване (в магията то е известно под названието "ларвите на ужаса" – същества от астрала, породени от лошите чувства на хората) и за методите на неговото лечение. Става дума за явление, с което в последно време все по-често се опитват да спекулират наплодилите се шарлатани, а именно – за толкова тайнствените в магията талисмани. Искане ми се да се надявам, че запознаването с основите на учението за талисманите ще ви предпази от много конфузни и опасни ситуации.

Какво се бе случило с девойката? По прочетена обява тя се обръща към някакви "горски магьосници" и те за половин час ѝ изготвят "защитния амулет".

– Уви... – с тази дума се наложи да започна своите обяснения.

Някои "реалисти" напълно отхвърлят всичко, в което не им се е удало да вземат непосредствено участие. Но съществуват също и фанатици – другият полюс на човешкото невежество – хора, готови да повярват в какво ли не, спомагайки така за процъфтяването на лъжата и шарлатанството.

"Истината е винаги по средата" – това е един от постулатите на научния херметизъм (западния клон на окултизма), уравновесяващ науката и религията.

Във всички времена учението за талисманите е било една от

основите на скритите знания. При изготвянето им се реализират изцяло много от силите на магическата наука и едва ли ще се намери човек на земята, който да не е чувал за тайнствените талисмани, даващи неуязвимост, спомагащи за постигането на всяка цел. Най-елементарните съждения на логиката ни убеждават в следното: явление, просъществувало векове, не може да бъде отхвърлено само заради това, че не е достатъчно изучено от официалната наука.

Дълбоко в недрата на египетските пирамиди и старинните храмове още се пазят предмети, чието оскверняване е било последвано от смъртта на невнимателни археолози или грабители. И ако в отделни случаи учените дават достатъчно разумни обяснения, то по-често се оказва, че няма с какво да прикрият собственото си безсилие.

Интересуващият се читател лесно би могъл да намери значителен брой публикации, посветени на дадения въпрос. Ще отбележа само, че древният Египет е една от страните-родоначалнички на висшата магия.

Във фолклора на почти всички народи по света съществуват легенди и предания за загадъчната гибел на хора, дръзнали да откраднат "прокълнатото злато", реликви от храмове или други култови атрибути... Самият аз помня зловещия глас на моята българска прабаба Мара, която наричаха вещица: "Проклет ще е нещастникът, протегнал ръка към чужда реликва!"

Тя ми е разказвала как през 1912 година в съседното село се завърнал войник от Сърбия след братоубийствената Балканска война. Неговата плячка – половин торба старинни златни монети и сребърен медальон с верижка – го била направила богаташ. Построил си нова къща, купил земя, наел ратаи. Хвалел се в кръчмата, че не знае как е с другите, ама на него "прокълнатото злато" му е било от полза...

След като си пийнел повечко, новоизлюпеният чорбаджия ставал по-откровен:

– Даже под дулото на пушката старикът упорстваше, не искаше да покаже къде е скрил парите. Казваше демек, че не са негови тези пари и ще изгорят ръцете на този, който ги вземе... Ама като нагребих внучката му, да видите как бързо изкопа гърнето.

– А ръцете си той все пак не опази – подсмиваше се прабаба ми. – В една буря мълния му ги изгори до лактите – така го и намериха под дъба. А и от богатата му къща само камъните останаха...

Случайност ли е историята с мълнията?

Ще се опитаме да надникнем по-дълбоко във все още слабо осветените лабиринти на магията на талисманите.

В науката за талисманите окултизмът различава две успоредни

течения: учението за обикновените талисмани и за пентаклите. Никога не бива да ги смесваме. Ще изхождаме от принципа, че всеки пентакъл е талисман, но не всеки талисман е пентакъл.

С талисманите от най-опростен вид се занимава предимно низшата (селската) магия, докато изучаването и изготвянето на пентакли е обект на висшата магия. Трудно е да се намерят такива области и ситуации от живота, върху които да не се разпространява тяхното влияние: от любовта до търговията, от запазване на паметта до печелене на съдебни дела.

Низшите талисмани са малко интересни за изследване – подчинявайки се на същите закони, на които са подчинени и пентаклите, те се отличават с много по-слабо влияние; изготвени от селски вещици, често нямат никаква сила.

Пентаклите са синтез от научните методи на висшата магия, и ако разберем принципа на действието им, ние автоматически получаваме представа и за действието на низшите талисмани.

ВЪНШЕН ВИД

Няма смисъл да се говори за външния вид на най-простите талисмани – те съществуват в неограничено количество, тъй като за талисман може да послужи всяка практика всеки предмет, върху който е концентрирана волята, вниманието и вярата на един човек или група хора. Тук е уместна една стара тибетска поговорка: от преклонението и кучешкият зъб засиява.

Най-често пентакълът представлява правилен кръг (понякога магът може да избере и друга форма) с гравирани върху него свещени символи – фигурни и буквени. В голяма част от случаите се използват древноеврейски или латински букви (древна Юдея е родоначалница на Кабалата – една от основополагащите науки в магията, а мнозинството стари трудове по магия са се съхранили в превод на латински език). Пентаклите се правят от метал, пергамент, порцелан, кожа на животни.

ПРИНЦИП НА ДЕЙСТВИЕ И ИЗГОТВЯНЕ

Всички многобройни видове пентакли ги обединява основният им принцип: ускоряват изпълнението на желанието на изготвящия ги и му съдействат. Това ни кара да мислим, че между пентакъла и изготвящия го действа някаква невидима сила (агент), кондензира-

ща в пентакъла желанието и волята на изготвителя, което обуславя възможността за енергийно-информационен обмен между пентакъла и околния свят. Каква ли сила се съдържа в човешкото желание и воля, а защо не е и в самата мисъл? Следователно ни остава само да разгледаме въпроса способна ли е мисълта да се отдели и да заживее самостоятелен живот извън мозъка? Да си припомним явленията телепатия, хипноза и безсловесно внушение – всички те се базират на концентрираното предвиждане на мисълта.

Но това е абсурдно – ще кажете вие. По какъв начин отделената от мозъка мисъл ще се задържи върху някакво си парче метал? Подобно възражение ще ни се струва логично до момента, в който разгледаме механичните свойства на човешката мисъл.

Различават се два вида мислене: съзнателно и несъзнателно. Несъзнателната дейност е процес, протичащ неосъзнато, но оказващ голямо влияние върху биологичното функциониране на тялото. Ярکو доказателство за това е сомнамбулизмът. Потъналият в сомнамбулно състояние човек не съзнава това, което става с него, но точно изпълнява всички разпореждания на оператора.

Полковник де Роша – известен изследовател на хипнозата, по експериментален път е доказал, че отделяйки се от мозъка, несъзнателната психическа материя може да бъде задържана и кондензирана върху определени вещества: вода, восък и желатин.

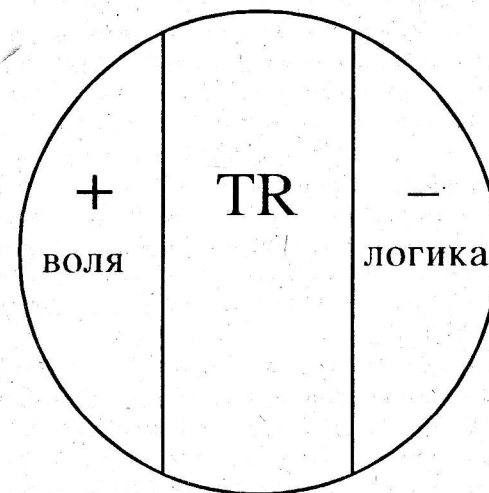
Съзнателното обаче се отличава от несъзнателното по това, че притежава способност за самоопределяне. Това означава, че ако изготвителят заповяда на мисълта си (на своята съзнателна психическа сила) навсякъде да следва изготвения от него пентакъл и да изпълнява гравирания върху него закон (неговата воля), то мисълта ще се подчини на тази заповед, тъй като волята е активната зона на мисълта.

Нагледно можем да си го представим с помощта на следната схема:

Терцията TR (музикален термин, означаващ нота между високите и ниските честоти, въведен в окултизма от Деббарел) – продукт на поляризираното съприкосновение на активната воля и пасивната логика – е самото действие на мисълта. Оттук следва, че волята е управляващият фактор на мисълта, а логиката – нейният коректор.

В древните храмове и магическите ордени, преди посвещаването, кандидатите многократно се подлагат на изпитание на волята. Оставяли ги насаме със съблазнителки-хетери: затваряли ги в гробници, където не прониквал слънчев лъч; били принуждавани да пазят мълчание дълги месеци. Човек, загубил контрол върху себе си, бил обявяван за недостоеен за свещеното откровение и изгонван.

На пръв поглед всичко това може да се стори лишено от смисъл, но както следва от по-горе казаното, магическите способности са правопрпорционални на силата на волята. А целта на подобни изпитания е била да се открият и отсеят неспособните, на които знанието би донесло само нещастие. Доктор Папиус е дал следното определение за магията (по своему правдиво): “Магията е приложение на активизираната човешка воля за бързо развитие на живите природни сили”.

И така, в процеса на изготвяне на пентакъл или талисман проследяваме два етапа: етап на първоначална изработка на формата, гравирание на символите и знаците и втори етап – освещаване или проявяване на пентакъла, пробуждането му за живот. С други думи, ако първият етап може да се сравни със зачатие на детето, то вторият етап, несъмнено, ще бъде неговото раждане. Преминавайки през двата етапа, магът е длъжен да се съобразява с определени закони: време, място, планети, концентрация на природните сили и много други, които също влизат в един от основополагащите закони на магията – Великия Закон на Аналогията, на чиято основа магът гради и извършва всички свои действия и изчисления.

Нека означим първото състояние на пентакъла (непроявения пентакъл) чрез PN1, а второто (проявения пентакъл) с PN2. Те съществено се отличават един от друг, макар външната форма да не се изменя ни най-малко. За по-голяма точност ще въведем ново понятие: казваме, че PN2 притежава активен информационен заряд.

Изяснявайки си какво е това информационен заряд, ние ще разберем и самия принцип на действие на всички пентакли и талисмани.

Всеки човек има собствени желания, стремежи и цели. Това са неговите идеи, които преминават през целия му живот и са принцип на неговите действия. Това е информацията, на която той е подчинен. Ако даден предмет съдържа в себе си воля и желание, на които служи, то той има принцип на действие. Като изчислим параметрите на зададената му по този начин информация, ние ще схванем принципа му на действие, т.е. неговия информационен заряд.

И така, информационният заряд е сбора от всички идеи, съставлящи принципа на действие на даден обект. Ще го означим с INFO.

Информационният заряд може да бъде пасивен и активен. Пасивно е това състояние, когато закодираната в предмета воля не се стреми към реализация и се намира като че ли в летаргичен сън. Когато пентакълът реализира заложената в него воля, изпълнявайки желанието на мага, мисълта-материя в него и около него преминава в движение – това състояние се нарича активно.

Един мой любознателен познат влязъл да разгледа полуразрушената и от всички забравена синагога в българския град Видин и забелязъл между камъните меден жетон с диаметър около пет сантиметра. Изтрил плесента и с удивление се втренчил в метала, изгъстрен със странни знаци. На едната му страна, в центъра, била гравирана Соломоновата звезда (известна под името еврейска звезда), вписана в три концентрични кръга, а на другата му страна имало таблица, запълнена с йероглифи. В края била пробита дупчица – очевидно за шнурче.

Когато взех медальона в ръка, веднага познах разположението на знаците, характерно за пентаклите, но йероглифите ми бяха непонятни! Това не беше нито един от приетите в магията начини за писане: нито древноеврейски, нито символичен, херметичен или некромантичен шрифт.

Като видя живия ми интерес, познатият вдигна ръце и ми подари находката си. Естествено, искаше ми се да проявя възможностите на пентакъла и да го приведа от пасивно (по отношение на мен) към активно състояние. За това беше необходимо да се направи пълна разшифровка на гравираниите знаци, тъй като не самите надписи представляват силата на талисмана, а осъзнаването на тези надписи.

Разсъждавах по следния начин: първо, по Закона за Аналогията, от мед се изготвят пентакли, освещавани под знака на Венера. Тоест, аз държах в ръцете си пентакъл за любов или предразположение. Второ, каквито и да бяха знаците в таблицата, те така или иначе

трябваше да съответстват на основните четири, посочени по-горе видове магическо писмо, защото пентакълът явно е бил изготвен по правилата на научната магия. Следователно на мен ми оставаше да установя в какво съотношение са знаците от таблицата с всички тези основни начини за езотерично (буквално – “във вътрешния кръг” – таен, скрит за непосветените) писане. Няма да ви отегчавам с изброяването на изследваните от мен източници. В резултат дойдох до извода, че това е гръцки вариант на изопачена форма на древноеврейски и некромантични йероглифи. Този извод се потвърди от разшифроването на ключовия, стоящ в самия център на пентакъла йероглиф, който аз определих като древноеврейското ФХЕ, което на езика Таро (магическа система от 22 висши тайнства “ARKANUM”, на всяко от които съответства определено образно значение; залегнала в основата при създаването на съвременните карти за игра) означава “магическа звезда”. Именно тази звезда беше гравирана на обратната страна на пентакъла срещуположно на йероглифа. Сега ставаше ясно, че цялата таблица е съставена на езика Таро.

Разшифроването отне повече от два месеца и макар да не бях пристъпил към крайния стадий на работа – освещаването, беше очевидно, че опитът е сполучлив. Осигурявайки необходимите условия, аз оживявах звученето на гравираниите символи, като чувствах резки тласъци, идващи от моето съзнание и насочени към пентакъла и обратно.

А след това се случи нещо непредвидено – пентакълът изчезна. В дадения случай обстоятелствата около загубването му не са важни, но само с огромно усилие на волята ми се удаде да превъзмогна чувството за нарастваща

физическа депресия.

Един от законите на магията е: “Магът никога не трябва да унищожава или загубва пентакъл!”.

АСТРА-МЕНТАЛЕН ФАКТОР

Досега говорихме само за прякото лично въздействие на оператора върху талисмана. Но за да може талисманът да изпълнява заложената в него воля, е необходимо да се повлияе също така на онези природни елементи, в чието подчинение се намира дадената жизнена ситуация (общоизвестно е например влиянието на Луната върху приливите и отливите).

Съвременните точни науки, макар и да са постигнали много в изучаването на физичните закони, открито признават своята пълна

беспомощност по отношение на причинността на същите тези закони: "Какво се намира по-нататък от елементарните частици ние не знаем" – цитатът е от пособие по физика. Но логиката не може да допусне, че нещо може да се роди от нищо. Ето защо ние трябва да предположим, че нашият видим, или физически свят, е само проекция на някаква друга, всеобща хиперфизична материя, в която обаче действат други, свойствени за тази материя закони. Следователно, познавайки тези закони и действайки с тяхна помощ върху хиперфизичните субстанции, ние можем да влияем и върху хода на физическия живот.

В раздела "Окултното въздействие" стана въпрос за двата основни вида хиперфизична материя – астралната и менталната (духовната), различаващи се една от друга по степента на плътност или одухотвореност.

Би било груба грешка да се мисли, че само познатият ни земен свят може да бъде населен... Дапомним: там, където присъства материята, съществуват прояви (въплъщения) на тази материя. Така например, нашето тяло е проява на физическата материя, също както растителният, минералният и животинският свят.

Тъй като признахме съществуването на други материи (към които се числят нашият разум и дух), освен физическата, то сме принудени да признаем и съществуването на тяхното въплъщение – същества, напълно или в някаква степен съзнателни.

Древните магове и жреци въз основа на многовековния опит на своите предшественици и използвайки методите за наблюдение, изчисление и аналогия, са успели да съставят таблици, показващи съотношението на природните сили. Именно тези астрални и духовни сили представляват астра-менталния фактор, който играе втората по значение, след самия маг, роля при изготвянето на пентакълите. По своята природа тези сили са различни – от звездните купове и излъчвания до съществата, наричани в магята князе, гении, демони, ангели, духове и пр. Нека не ви смущават тези названия – те само спомагат да се определи ролята, която играят в нашия живот различните прояви на природните пластове.

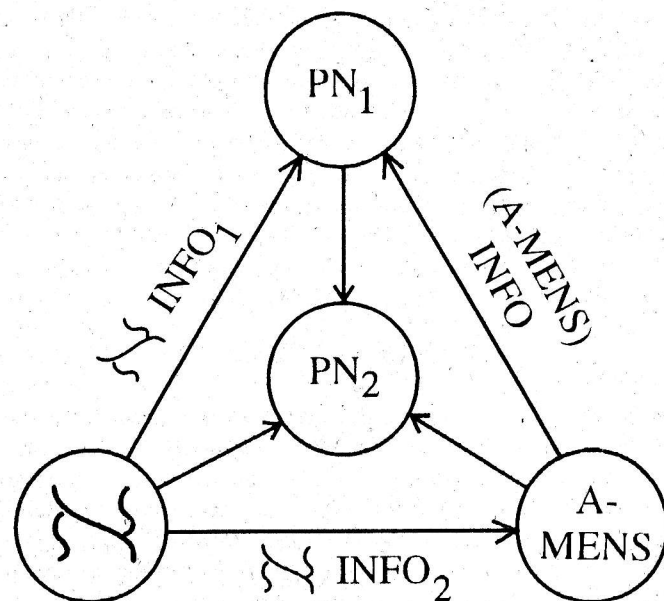
При изготвянето на пентакъл магът избира астра-менталното същество, чиито принципи на действие съответстват на собствените му стремежи и убеждения. В противен случай волята на мага и действието на астра-менталния фактор ще изпаднат в противоречие, ще се компенсират един друг и резултат няма да бъде постигнат.

Този важен закон може да формулираме така: *пентакълът става несъстоятелен при несъответствие между информационния заряд на мага и астра-менталния фактор.*

ВСЕОБЩИЯТ ЗАКОН НА ПЕНТАКЪЛА

Законът, който сега ще изведем, анализирайки гореказаното – Всеобщият Закон на Пентакъла – за първи път се формулира в науката за магята. Пространните и често пъти неясни обяснения, които могат да се срещнат в съчинения за научната магия, почти винаги объркват с подробности и отклоняват от главното. Отдавна имаше нужда от универсален, синтезиран закон, приложим за всички пентакли и талисмани изобщо.

Да означим с древноеврейския йероглиф $\{\}$ мага или изготвящия пентакъл.

Схематично законът изглежда така:

INFO₁ е първата проява на информационния заряд на мага, лично насочен към пентакъла, а INFO₂ е втората проява на информационния заряд на мага, лично насочен към астра-менталния фактор (A-MENS). И накрая, (A-MENS) INFO е активизиращият информационен заряд на астра-менталния фактор, който магът насочва към пентакъла.

На схемата е показано как в резултат на това тройно въздействие не проявеният пентакъл (PN₁) се преобразува в проявен (PN₂).

Формулата на закона е следната:

$$PN_2 INFO = \{ \{ (A-MENS) INFO \}_{Общ.}$$

Неговата словесна формулировка е:

Информационният заряд на проявения пентакъл е равен на общата активизирана идея на оператора и астра-менталния фактор.

Както вече отбелязахме, този закон е приложим за всички съществуващи талисмани и пентакли – от селската “муска” до пентаклите на висшата магия, символа на кръста и иконите. Впрочем, за това ще стане дума малко по-късно.

Като пример ще приведа изображението на пентакъла “реализация на цел”.

Древноеврейското $\{ \{$ (BAU) (символичното значение на йероглифа “изпитание”) съответства на $\{ \{ INFO$. Формулата ELONA – шестото име на Бога по Кабалата – е противопоставена на йероглифа като символ на волята и защитата от всякави незгоди. Тъй като пентакълът е изготвен под знака на Слънцето, астрологичният символ на Слънцето $\odot$ присъства като знак за възраждането в човека на астралните и менталните сили, способността за борба с обстоятелствата и поляризация на силите. XAMBA и FEBUS са обозначенията на астра-менталния фактор.

Пентакълът се изготвя от злато през месец август.

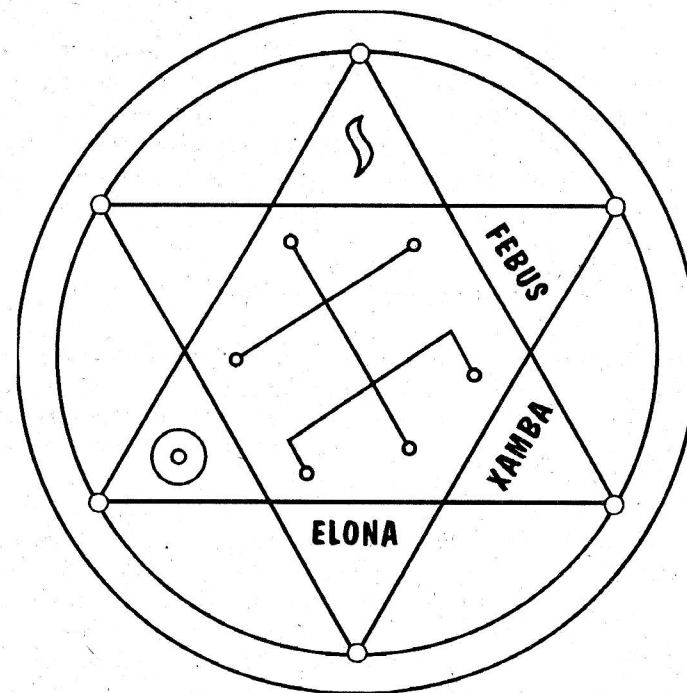
ВИСШИ ТАЛИСМАНИ

Покрай низшите талисмани и пентакли съществува и трета, заемаща особено положение във висшата магия категория, която се състои от висшите талисмани. Те също така са многобройни и разнообразни по своя външен вид и цели на изготвяне. Техният принцип на действие се подчинява на Всеобщия Закон на Пентакъла. На тази категория може да се даде следното определение: висшият талисман е върховен символ на всяка религия.

Кръстът е нагледен пример за това определение. Християнството е една от водещите религии в света. Желанията, волята и преклонението на милиони хора са съсредоточени във върховния й символ – кръста. Народният фолклор приписва на кръстния знак огромно влияние върху “нечистата сила”, а в много западни филми на ужасите отдавна се ползва с популярност сюжетът за борба с вампири и таласъми с помощта на кръста и християнските символи.

У някои читатели изниква естественият въпрос: по какъв начин да приложат непосредствено върху себе си тези “вълшебни” свойства на висшите талисмани, на кръста например?

Ако голямо съобщество от хора преследват една и съща цел и имат предварителна представа за характера на тази цел, те излъчват от мозъка си импулси, еднотипни по своята астра-ментална същност. По силата на голямата аналогичност един с друг, тези импулси се

сливат в едно цяло – егрегор. Това същество обитава само в астрален план, доколкото за излизане в менталния то не притежава достатъчно ресурси от съзнателно мислене. Неговият информационен заряд се състои предимно от зададени тезиси, но е активен. Това означава, че човек, достатъчно запознат със законите на егрегора на своята общност, е способен да се възползва от неговата сила за изпълнение на личната си воля – ако тази воля не противоречи на информационния заряд на самия егрегор.

Така например, при кръвното заклинание, крайната цел на което е убийство, сатанистът (черният маг) не може да се възползва от мощта на християнския егрегор, защото информационният заряд на астросома (хиперфизичната проекция на човека или, изразявайки се по-неточно – душата) на сатаниста е пряко противоположен на

заряда на християнския егрегор. Ако разглеждаме мага и егрегора като предавател и приемник, то може да се каже, че приемникът (егрегорът) не може да се настрои на вълната на предавателя (мага).

И тъй, астра-менталният фактор на кръста като висш талисман – това е егрегорът на християнството – образът на Христос и всички починали светии.

На човек, възнамеряващ да прибегне към помощта на някакъв егрегор, преди всичко му е необходим символът на егрегора. В дадения случай това е кръстът. Молитвата, насочена към егрегора, привлича вниманието му към молящия се. Но повтарям: никога не трябва да се молите за това, което егрегорът, по силата на своите принципи, не е в състояние да изпълни!

МАГИЧЕСКИ ДУМИ

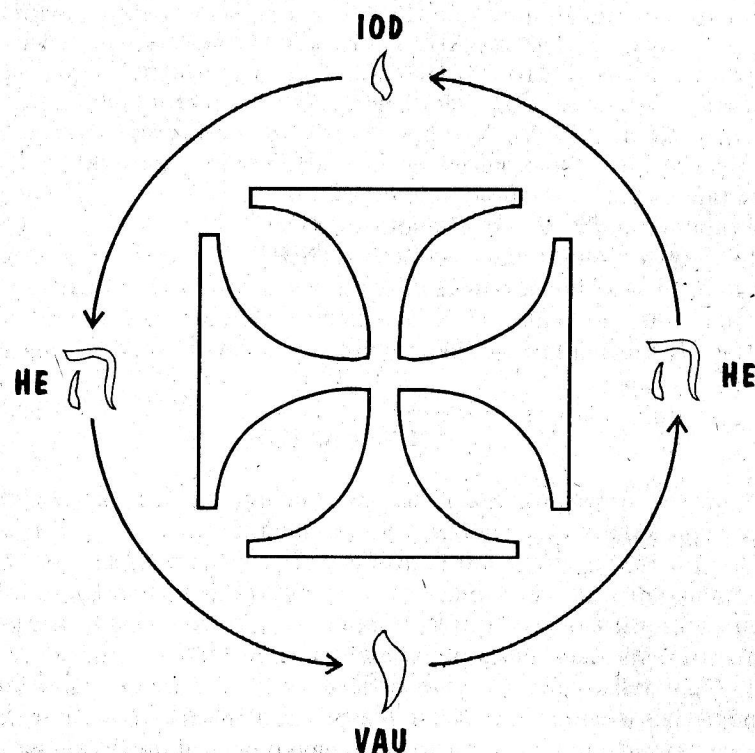
При освещаването на талисмани и пентакли много важна роля играят заклинанията. Всяка заклинателна дума е формула, носеща в себе си определена информация. Някои магически школи считат, че дори само звученето на думата играе едва ли не по-съществена роля от образа, свързан с тази дума.

Ние не можем да се съгласим с това мнение. При общуването на един човек с друг произношението, безусловно, играе главната роля – звуковите вибрации се улавят от слуховия нерв и при обработката им в мозъка те се превръщат в конкретен символ. Но всичко това важи за физическите начини на общуване. Целта на всяко заклинание е да се предизвика действието на едно или друго астра-ментално същество. Звуковите вибрации не могат да бъдат уловени от неговите органи на възприятие, които се отнасят за съвсем друга среда. Тогава каква роля играе звуковата формулировка на заклинанието?

Нашето съзнание механично превръща всички възникващи в него образи в думи. Следователно отделянето от мозъка на психична материя ще става по-интензивно при представянето в привичната му форма – словото. Резултатът от заклинанието зависи не от това, което говори магът, а от това, което той мисли в същия момент. Ето защо е безсмислено да повтаряме прочетените някъде непонятни думи, представяни като "вълшебно заклинание". За посветения всяка магическа дума е изпълнена с дълбок смисъл.

Като пример предлагам на читателя разбор на най-великото име в учението на Кабалата и висшата магия – шемота (божествено име) ИЕВЕ. Това е формулата (във висшата магия всяко име, носещо в

себе си определено значение, се нарича формула), която най-често се гравира върху пентаклите, вписва се в обредните кръгове и другите магически атрибути. Тя обхваща всички всемирни закони, вземайки за основа така наречените циклични процеси. Оригиналото

й древноеврейско изписване (отдясно наляво) е показано на схемата, където разчитаме йероглифите ИОД (и), ХЕ (е), ВАУ (в), ХЕ (е). Тези четири йероглифа образуват цикличен процес, разполагайки се по краищата на херметичния кръст (символ, синтезиращ основните знания на херметизма) по следния начин:

ИОД е символа на оплождането, положителния полюс на природата, духа-баща. ХЕ е приемащото лоно, майката, символ на отрицателния полюс, астралната материя. ВАУ е продукта на тяхното взаимодействие – детето, включващо в себе си както свойствата на бащата, така и на майката, или с други думи – терцията, физическата страна. Второто ХЕ завършва процеса,

явявайки се като символ на неговата завършеност и означавайки същевременно началото на нов цикъл, където в качеството на ИОД действа ВАУ от предишния процес. По този начин е бил сътворен светът. Има всички основания да се предполага, че думите АДАМ и ЕВА също са произлезли от тази формула. Ако четем трите основни части на шемота не по букви, а по звучането на йероглифите, то се получава IODKEVAU, което обикновено се произнася от първосвещеника като IODHEVA... В тази дума различаваме два символа – мъжкия ЙОД (ЙОДАМ – АДАМ) и символа на майката с детето ХЕВА (ЕВА). А от времето, когато езотеричното значение на тези думи е било заменено с екзотерично ("намиращо се във външния кръг", масово, общодостъпно), символът ХЕВА се е превърнал просто в обозначение на жена.

Ще добавя още нещо: шемотът ЙЕВЕ се е считал за толкова свещен, че даже посветените са го произнасяли само при заклинания, а в повседневния живот са го заменяли с названието тетраграматон, което в буквален превод значи "четирибуквеник".

ОСВЕЩАВАНЕ

Както вече отбелязахме, главният етап при работата над пентакъла или талисмана, това е неговото освещаване.

За да може читателят по-ясно да разбере същността на освещаването, ще се върнем за малко към низшите талисмани. Да си представим нагледно три възможни варианта на следната ситуация: ловец от езическо племе убива мечка.

1. Окачвайки зъб от убития звяр на гърдите си, ловецът си въобразява и вярва, че зъбът ще го пази по време на лов. Нещо повече, зъбът започва да се предава от поколение на поколение като талисман.

2. Преди да окачи мечешкия зъб на врата си, ловецът се обръща с молитва към духа на мечката, която е божеството на неговото племе, с молбата да не се гневи и с помощта на този зъб да го предпазва него и неговия род по време на лов (разглеждаме идеалния модел на ситуацията – гореща молитва и много силна вяра).

3. Ловецът отнася зъба при шамана или жреца, който извършва обряд на освещаване.

Въпросът е: в кой от трите случая мечешкият зъб наистина ще бъде талисман?

Помислете и отново се върнете към Всеобщия Закон на Пентакъла, за да проверите извода си.

Правилният отговор е: във втория и третия случай.

Съгласно Всеобщия Закон на Пентакъла всеки талисман е продукт на тройно въздействие: на изготвителя върху талисмана, на изготвителя върху астра-менталния фактор (в дадения случай това е егрегора на мечката) и на астра-менталния фактор върху талисмана.

При първата ситуация последните два вида въздействие отсъстват. И така, какво представлява освещаването?

Първо, освещаването на всеки предмет е магическо действие. Това значи, че магът трябва предварително да направи необходимите изчисления, сочещи съгласно кои закони следва да се осъществи заклинанието. При извършването на всяко магическо действие особена роля играе магическият кръг, чиято цел е точното изобразяване на призоваваните сили и създаването в мисълта-материя на мага на такива вибрации, които да не допускат попадането в неговия астросом на нежелателни астрални комбинации. Създаването на магически кръг е цяло изкуство, тъй като при не съвсем точно негово изобразяване магическото действие не само е обречено на провал (с изключение на актовете на Свещената Терапевтика – висшата степен на Херметичната медицина – анатомия на духа), но става и изключително опасно за живота и съзнанието на самия маг.

След това е необходимо да се определи характера (психологичния и мисловно-физичния) на призовавания астра-ментален фактор. В случай на грешка операторът никога няма да постигне успех.

Много важно значение има също изборът на място за свещенодействието. Съществува задължително правило, което магът е длъжен винаги да спазва: мястото предварително се подлага на освещаване и трябва да се намира далеч от големи групи хора, нямащи отношение към действието. За предпочитане е отдалечена от града тиха местност.

Освен всичко останало, нужно е така се изберат природните условия, че да са благоприятни за появата и действието на астра-менталния фактор.

Не ми се иска някой да остане с впечатлението, че единствено механичното, било то и най-точно, съблюдаване на всички правила на обряда и повтарянето на вярно намерения смисъл на заклинанието са в състояние да придадат на талисмана магическа сила. Това изкуство е свързано с дългогодишна упорита самоконцентрация – духовна подготовка и мощно отдаване на психична сила. Индивидуалните качества на мага играят при това решаваща роля. Обрядът на освещаване е тайнството на мага, чиято воля ще носи в себе си талисманът.

Затова съм принуден да разочаровам тези, които се надяват да узнаят как сами да си направят талисман, ако предишните им "предпазни амудети", изготвени от всякакви горски и тем подобни магьосници "нещо не действат"...

Магията не е гъвкава наука и изисква от този, който я практикува (адепта) да преразгледа много от жизнените си принципи и, което е най-сложно, да надмогне самия себе си. Този, който, поставяйки си тази цел, с чест излезе от подобно единоборство, може да се смята за посветен.

ВАМПИРИЗМЪТ

Трудно да е да се намери народ на земята, който да не е съхранил легенди и предания за слугите на Дявола. За вампирите, които ставали от гробовете и пиели кръвта на новородени пеленачета или на здрави и силни хора. Подобни сказания вероятно биха били осмени с чиста съвест като суеверна отживелица и запратени в забвение, ако не бяха някои обезпокоителни детайли.

На първо място, смущава пълната нелогичност на факта, че подробностите са досущ еднакви в предания, възникнали в най-древни времена по различни краища на света. Съобщителните средства не са били дотолкова развити, че разположени, да речем, на различни материнци народи, да са могли свободно да обменят информация. Например, и в Русия, и в Западна Европа, и в Южна Америка, и сред африканските племена поверието гласи, че ако дълго време след погребването на вампира се разрови неговия гроб, то вместо разлагащ се труп ще бъде намерено тялото без никаква промяна. Също така навсякъде, независимо от господстващата в страната религия, са се прилагали едни и същи начини за унищожаването на вампирите: в гърдите се набивал дървен кол, а главата се отделяла от тялото и се погребвала до трупа с лице към земята, като символ на вечното проклятие.

На второ място, съществуват факти, убеждаващи ни, че вампиризмът не е видение на болното въображение, а реалност, която в тази глава ще бъде научно и логически аргументирана.

Съвременният английски автор Ерик Мепл в изследването си "Магьосничеството" дава за пример следния факт: "Неотдавна на гробището в манастира Кланиек (град Пригълуел, графство Есекс) бил открит обезглавен скелет. Черепът се намирал до него, но извърнат с лицето надолу, в посока към Ада."

Редица автори (например Дон Калме, С.Тухолка) споменават случаи, когато при отварянето на гробове властите са констатирали отсъствието на каквито и да е било признаци на разложение по тялото. Напротив – понякога по бузите имало даже руменина, косата и ноктите били пораснали, а ставите били гъвкави и подвижни.

А ето, че съвсем неотдавна, през 1991 г., около Новоросийск, при препогребването на покойник, умрял през 1976 г., т. е. преди 15 години, роднините намерили практически неразложено тялото на своя дядо, лежащо в изгнилия ковчег. Когато този човек бил жив, за него усилено се разпространявали слухове, че се занимава с магьосничество. Съседите ги посъветвали да отслужат в църквата служба за душата на покойника, преди отново да го погребат. Но изплашените роднини, незнаейки как да си обяснят случилото се, предпочели да кремират тялото. Тази история ми разказа един от внуците, който се обърна към мен за помощ, тъй като страдеше от неподдаващо се на медицинска диагностика заболяване на нервната система, чието начало той свързваше именно с тази кремация.

Вече към края на осемнадесетото столетие подобни факти, които не можели да се обяснят с никакъв вид естествена балсамация, се натрупали дотолкова, че сложили своя отпечатък и върху литературата, а по-късно и върху кинематографията, където послужили за основа на така наречения "жанр на ужаса". Ярък пример на това творчество е книгата на известния писател Брем Стоукер "Дракула". Явно добре осведомен, авторът описва края на вампира така:

"Аз съвсем ясно видях лежащия в ковчега граф. На бледото му, напомнящо восъчна кукла лице, страховито блестяха червеникавите очи. Когато отблясъкът от последните слънчеви лъчи в тях помръкна, те станаха ликуващи. Но в този миг проблесна ножа на Джонатан и аз потреперих, гледайки как главата се отдели от тялото. В същото време Морис го прониза в гърдите.

Това, което се случи след това, повече приличаше на чудо: пред очите ни за нищожна част от секундата, тялото на вампира се превърна в прах и изчезна."

Независимо, че в някои художествени книги, написани на тази тема, се посочват много интересни подробности, заимствани отчасти от народните предания, отчасти от окултните изследвания, много от тях все пак са плод на авторовата фантазия. Ето защо са разпространени две мнения: да, безусловно, вампири-мъртъвци с дълги зъби действително съществуват, и второто: абсурд, невъзможно.

За да разсея догадките, ще въведа ясно и съответстващо на действителността разделение по групи на всички съществуващи видове вампиризм.

Група "А" – натурален вампиризм. Поглъщане от едно биологично същество на материален агент (кръв) от друго биологично същество.

Група "Б" – екстериориален вампиризм. Астросомът (средната

величина на душата) на физически умрял човек заимства жизнени сили от астросома на жив човек с цел да възобнови живота на своето тяло.

Група "В" – триединен вампиризм. Астросомът на жив човек заимства жизнени сили от астросома на друг жив човек, за да постигне максимално продължение на физическия си живот.

НАТУРАЛЕН ВАМПИРИЗЪМ

Натуралният вампиризм се отнася към най-известната и съществено най-неразпространена форма на вампирично явление. Този парадокс може да се обясни с крайната елементарност на този вид, а също и с отсъствието на каквито и да е било хиперфизични прояви. Корените на това явление се губят в дълбоката древност.

Нека си представим, че някой владетел е заболял тежко. На жреците винаги е било известно целебното действие на кръвта от млади хора (особено от кърмачета) върху старите и болни организми. Поради отсъствието на необходимата медицинска апаратура, преливането на кръв се осъществявало по "естествен" път, или просто казано, на болния се давала купа, пълна с човешка кръв (разбира се, по-често се използвала животинска). Така, лека-полека, тази уродлива форма на медицина прераснала в култ. Хората вярвали, че ще избегнат стареенето и ще дадат вечен живот на своето тяло, ако го хранят с чужда кръв. И въпреки че тази вяра не винаги била свързана с дяволопоклонничеството, по самата си същност тя се явява чиста проба сатанизъм. В конкретния случай сатанизмът – това е продължаване на живота на физическото тяло за сметка на живота на други хора.

По-късно, на основата на този култ се появили различни видове психо-биологични заболявания, които по своите симптоми много напомняли наркоманията: усетил няколко пъти вкуса на кръвта, човек не можел без отново и отново да изпитва тези усещания.

Интерес представлява документът, явяващ се класическо свидетелство за натурален вампиризм – изповедта, написана от Джон Хейг един ден преди изпълнение на смъртната му присъда – "Лондонският вампир" (Иностранная литература, 1992, № 3):

"Видях гора от разпятия, бавно превръщащи се в дървета. Отначало ми се стори, че от клоните се стичат капки роса или дъжд. Но като се приближих, разбрах, че това е кръв. Изведнъж цялата гора започна да се гърчи и кръв заструи от дърветата. Тя сълзеше от стволите. Червена, струеше от клоните. Аз усещах, че изнемо-

щявам, че силите ме изоставят. Видях човек, който вървеше от дърво на дърво и събираше кръвта. Когато чашата се напълни, той се приближи до мен. "Пий!" – каза той..."

Вампирите от този вид нямат нищо общо със "ставащите от гробовете мъртъвци" – в повечето случаи това просто са психично болни хора.

Аз се ограничих с най-общите сведения за натуралния вампиризъм, тъй като това явление не представлява значителен интерес от гледна точка на магията.

ЕКСТЕРИОРИАЛЕН ВАМПИРИЗЪМ

Терминът екстериориален вампиризъм извеждам от херметическото понятие екстериоризация, което означава прекратяване функциите на физическото тяло и начало на съществуването в астросома.

Може да се посочат два основни вида екстериоризация – временна и окончателна. Състоянието на временна екстериоризация е това положение, при което няма смърт на физическото тяло, но човек се намира в пълно бездействие (състояние на медитация), предоставяйки на астросома си да изпълнява всички жизнено регулиращи функции. Състоянието на окончателна екстериоризация е смъртта, тоест пълното отделяне на човека (астросом и дух) от неговото физическо тяло.

Ако астрално се разглежда отделянето на душата от тялото, то ние ще видим приблизително следното: астросомът, пресъздаващ по форма физическото тяло, бавно се отделя от него, като тях ги съединява блестяща нишка, чиято дебелина се определя от нежеланието на човека да напусне тялото си. Този тъй важен свързващ елемент ще наречем флуидна нишка (сноп).

Съществуването на този елемент е било нееднократно теоретично доказвано от известни изследователи на окултизма. На мен ми се удаде да установя реалното съществуване на флуидната нишка чрез следния експеримент.

Въвеждайки пациентка в състояние на хипнотичен транс, аз наситих кондензатор (вж. главата "Магията в нашия ном") с нейните отрицателни флуиди, т.е. с АОД на астросома. По време на насищането астросомът на пациентката непрекъснато излъчваше АОД, който се поглъщаше от кондензатора.

След като я пробудих от трансa, аз започнах да пробуждам кондензатора с метално острие. Пациентката изпита съответното пробуждане в лявата половина на тялото, тъй като лявата страна се

характеризира с най-голяма концентрация на отрицателни флуиди.

Този експеримент доказва, че между астросома на човека и неговото тяло (в дадения случай ролята на астросом играеше кондензаторът, наситен с неговата еманация) може да съществува хиперфизична връзка, т.е. флуидна нишка (чрез която пациентката възприе убожданията).

Окултистите описват това явление като "блестяща копринена нишка". Нейният "блясък" се обяснява с това, че флуидният сноп е активната еманация на астросома, а активното излъчване винаги се съпровожда от голямо странично отделяне на енергия.

Може да се разграничат два вида флуидни нишки – $F(*)AOD$ и $F(*)TR$ – флуиден сноп AOD и флуиден сноп терция.

$F(*)AOD$ – това е връзката между тялото и астросома, създадена съзнателно от отрицателния флуид, с цел поддържане на тялото. Това е формулата на флуидната нишка при вампирите.

$F(*)TR$ – това са несъзнателните неутрални еманации на астросома, които след известно време са обречени на разпадане.

Започвайки или от основата на носа, или от гърдите на самия астросом (вж. по-нататък раздела "Борба с вампирите и тяхното унищожаване"), флуидният сноп винаги се съединява с мъртвото тяло в центъра на гърдите. Флуидният сноп е ключа към явлението екстериориален вампиризъм. Именно чрез него се извършват всички чудеса на възкресяването на мъртвите.

От какво се състои тази връзка? Първоначално, известно време след смъртта, докато човек (астросомът и затвореният в него дух) още не е осъзнал, че тялото му е мъртво, флуидната нишка е съставена от несъзнателни еманации, излъчвани от астросома към цялото тяло. След това тя започва бавно да се разлага, тъй като се състои от нежива, нямаща предназначение материя. Възниква естественият въпрос – по какъв начин несъзнателното излъчване на астросома е способно да се съхрани дълго време без изменение (та нали са известни случаи, когато няколко месеца или години след зафиксирания смърт са били откопавани практически непроменени тела); защо флуидната нишка в някои случаи не се разпада?

Тук има само една възможност – преход от неомдушевено състояние към съзнателно. Добре ни е известно, че мисълта е материя, следователно силното желание е съзнателно излъчване на мисли, и също представлява материя.

Да предположим, че умира примитивен по своята природа човек ("мислещ автомат", по определението на доктор Папиос), нямаш никакви стремежи и цели, освен физическото удовлетворяване на потребностите на тялото – да яде, да пие, да спи, да извършва полов

акт, – за когото не съществуват други ценности. Светът, в който той попада след смъртта си, е хиперфизичен, т.е. в него напълно отсъства всякаква възможност за подобен начин на живот. Човекът се оказва лишен от принцип на действие, изпитва мъка от безсмислието на своето ново съществуване. Следователно възниква всепоглъщащо желание да се върне към обичайния живот, чийто символ се явява физическото тяло.

Това желание придобива пълна власт над неговото съзнание (а съзнанието е най-главният аспект на хиперфизичния свят), чиято материя изгражда флуидната нишка.

В този смисъл са интересни думите на Платон в диалога му с неговия ученик Кебет:

“– Но, мисля, ако душата се разделя с тялото осквернена и омърсена, тъй като винаги е била във връзка с него, угаждала му е, обичала го е, заплънена от неговите страсти и наслаждения дотолкова, че вече нищо не счита за истинно, освен телесното – това, което можеш да усетиш, да видиш, да изпиеш, да изядеш или използваш за любовна утеха, – а всичко смъртно и незримо за очите, но постижимо от разума и философските разсъждения, се е научила да ненавижда, да се страхува и отбягва, как, според теб, такава душа ще се раздели с тялото си чиста и обособена сама в себе си?

– Никога!

– Мисля, че тя цялата е просмукана от телесното: тях ги е свързвало постоянното общуване и връзка с тялото и дългите грижи за него.”

И така, удаде ни се да изясним следното: а) някои хора страстно желаят да се върнат в тялото си; б) чрез силата на това желание между тялото и астросома се създава флуиден сноп с по-голяма или по-малка плътност, посредством който астросомът поддържа съществуването на тялото.

Не трябва обаче да се мисли, че всеки индивид, желаещ да се върне в своето тяло, е вампир, способен да продължи биологичното си съществуване сред нас. Самото желание създава единствено флуидна нишка, но освен това е необходимо да се притежава достатъчно рядката способност за екстериориален вампиризм – без нея флуидната нишка се оказва абсолютно ненужна еманация.

Също така не са верни легендите, разказващи, че “мъртвите стават от гробовете, за да пият кръв”. Първо, това не е реално – “да станеш” от гроба. Второ, екстериориалният вампиризм няма никакво отношение към натуралния, който е физическо явление, а екстериориалният е хиперфизичен и се свежда до поддържане на тялото не чрез поглъщане на кръв, а непосредствено чрез астросома.

Но ако тялото умира не поради съществени физически поражения (което изключва възможността за вампиричен акт), то енергийният капацитет на астросома е вече недостатъчен, за да поддържа правилното протичане на физико-биологичните процеси във вече “износеното” тяло. Значи, на астросома на вампира е необходим още някакъв източник на жизнена (астрална) енергия, за да накара с негова помощ ръждясалия механизъм на тялото да заработи отново.

Съществува само един източник на енергия; която може да бъде възприета от мъртвото тяло – това е енергията на човешкия астросом.

Тоест, за да върне към живота своето тяло, вампирът трябва, поради недостиг от енергиен капацитет на собствения астросом, да възмества жизнена сила от астросома на друг човек.

Да се върнем към изследването на Е. Мепл:

“През дванадесети век в Хърфорд, според преданието, наскоро погребан магьосник ставал от гроба и произнасял няколко имена на съседи, които след това в течение на три дни умирали. По заповед на епископа, обезглавили тялото на магьосника, напръскали го със света вода и отново го погребали. След този акт на екзорцизъм магьосникът повече не тревожел околността.”

Дори тази информация да не се отнася към точно проверени факти, теоретически случаят заслужава внимание. Също теоретично, използвайки енергийния заряд не на един, а на няколко човека, вампирът наистина може да възкреси своето тяло в буквалния смисъл на думите “да възкръсне от мъртвите”. Разбира се, ако за това съществуват твърде редки физически условия: непогребано тяло, отворен гроб и т.н.

Знаем, че човешкият астросом е съставен от три компонента: положителен хиперфизичен полюс, отрицателен полюс и неутрален – терция. Свърхконцентрацията на отрицателния полюс води човешкото тяло до смърт вследствие на това, че плътът (разширяването на материята) не може повече да компенсира минуса (свиването). Например, общоизвестно е, че в дълбока старост хората обикновено губят от теглото си, стават по-ниски и като че ли се свиват.

В самия астросом на вампира явно преобладава, макар и неконцентриран, отрицателният полюс (поляриността на човешкия астросом е правопрпорционална на неговата информационна вестимост – вж. глава “Наука за безсмъртието”). Вампирът не може да окаже вампирично въздействие на хора, чиито астросом по строеж е аналогичен с неговия – двата отрицателни полюса се отблъскват. Следователно, най-вероятно е жертва на екстериориалния вампиризм да станат хора с преобладаване на положителния полюс в

астросома. По това вампиризмът коренно се различава от другите видове окултно въздействие, например от "уроците", където най-податливи са хората с преобладаващ отрицателен полюс в астросома.

И така, вампирът обкръжава равномерно, обвивайки от всички страни под формата на сфера, астросома на своите жертви с отрицателните си еманации. Така той постига еднакво въздействие на отрицателното излъчване върху която и да е точка от астросома.

Ще назовем това излъчване еманационен пръстен на вампира (ЕПВ).

Знаем, че положителният полюс винаги се привлича от отрицателния и обратното. Следователно, между ЕПВ и положителния полюс на астросома на инжектора (човека, към когото е насочен вампиричния акт) възниква механично притегляне, вследствие на което по-малката величина ще се притегли от по-голямата, т.е. положителните флуиди на астросома на инжектора постепенно ще бъдат привлечени в центъра на ЕПВ. Тук ЕПВ се явява по-голямата величина, защото има концентриран характер и се състои изключително от отрицателни флуиди. И тъй като астросомът на инжектора по-често има характера терция +, то преобладаващият положителен полюс като че ли се разрежда от отрицателния, отличаващ се с малко по-намалено съдържание на флуиди.

След като актът на вампиризъм завърши, ЕПВ се слива с астросома на вампира и освобождава погълнатите положителни флуиди. Започва процес на трансмутация на уловената енергия и информационния заряд на астросома в пълен информационен заряд на вампира. Този процес протича вследствие на това, че тялото на вампира не може да възприема чужд информационен заряд, което би означавало да си служи с чужди идеи, спомени, воля, закодирани в погълнатите флуиди.

След образуването на пълния информационен заряд на вампира, астросомът се връща в тялото посредством флуидната нишка. Пълният информационен заряд на вампира – това е такъв информационен заряд, който спокойно може да обезпечи триединното съществуване на вампира (тяло, душа, дух).

При контакт на пълния информационен заряд на вампира с неговото тяло, то може да придобие всички способности на биологично живия организъм, доколкото отнетите от инжектора положителни флуиди попълват първоначално образувателата се празнина между нуждите на изхабеното тяло и възможностите на астросома.

По такъв начин се осъществява актът на екстериориален вампиризъм.

Необходимо е също да се отбележи, че вампиричното въздействие по-често се осъществява върху лице от противоположния пол на вампира – привличането между ЕПВ и астросома на инжектора възниква по-лесно между два противоположни заряда – мъж и жена.

Основателни ли са легендите за "заразността" на вампиризма? Да си припомним същия този граф Дракула...

След осъществяване на акта на екстериориален вампиризъм, човекът, който е бил жертва на това действие, без всякакви видими причини започва да се чувства напълно обезсилен, а от медицинска гледна точка е съвършено здрав. Естествено, астросомът механически се стреми да възстанови своя жизнен потенциал, а най-удобният и близък източник на живот са намиращите се наоколо хора.

По такъв начин този човек рискува да се "зарази" с подсъзнателен триединен вампиризъм, за който тепърва ще говорим.

Изследванията по този проблем ми позволиха да изведа Закона на Екстериориалния Вампиризъм.

ЗАКОН НА ЕКСТЕРИОРИАЛНИЯ ВАМПИРИЗЪМ

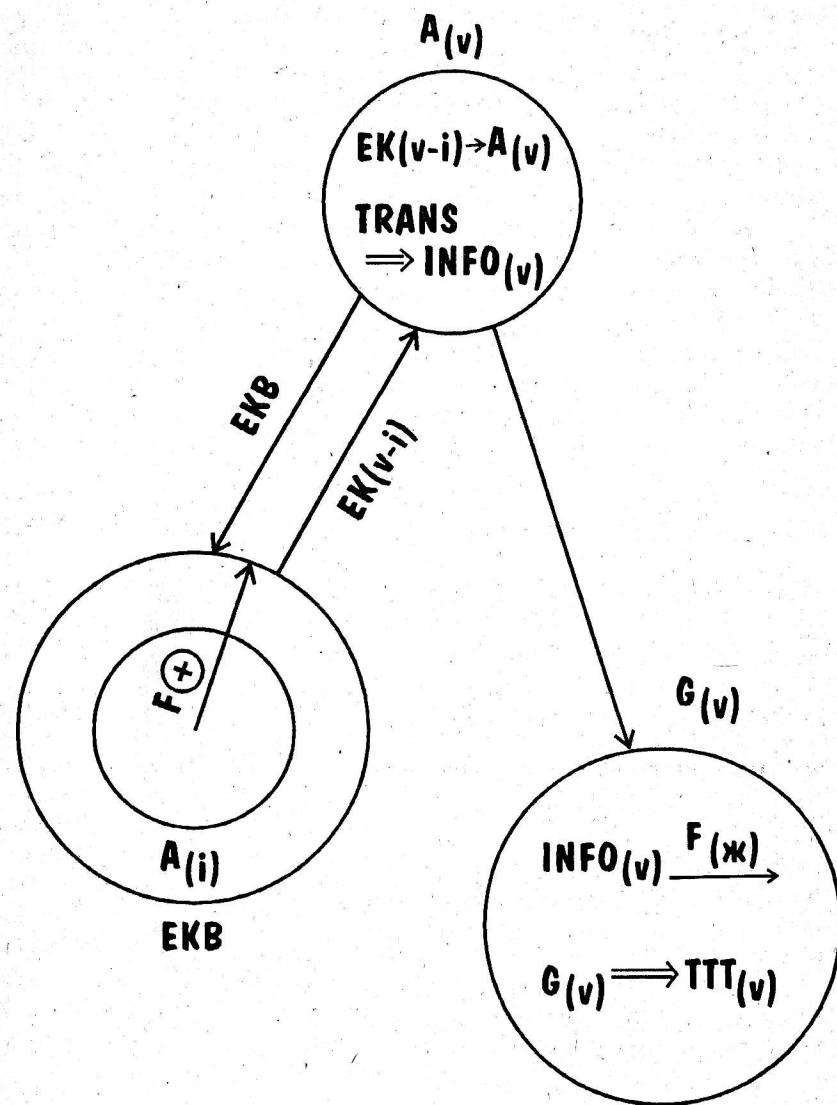
Таблица на използваните термини

$A_{(v)}$	Астросом на вампира
$A_{(i)}$	Астросом на инжектора
ЕПВ	Еманационен пръстен на вампира
$F_{(e)}$	Флуиден споп
$F_{(e)}$	Положителни флуиди
$TRANS$	Процес на трансмутация
$G_{(v)}$	Тяло на вампира
$TIT_{(v)}$	Триединство на вампира
$INFO_{(v)}$	Пълен информационен заряд на вампира
$EP_{(v-i)}$	Еманационен пръстен на вампира – инжектора (ЕПВ след осъществяване на акта на вампиризъм)

Схематичното записване на закона е показано на стр. 60
Изчисления по формулите:

$$1) \text{ ЕПВ} - N_{(i)} - EP_{(v-i)}$$

$$2) EP_{(v-i)} - A_{(v)} - TRANS \text{ INFO}_{(v)}$$

ЗАКОН НА ЕКСТЕРИОРИАЛНИЯ ВАМПИРИЗЪМ

$$3) INFO_{(v)} \xrightarrow{F(j)} G_{(v)} \rightarrow TTT_{(v)}$$

Словесна формулировка:

Екстериориален вампиризъм се нарича заимстването от вампира чрез неговия астросом и с помощта на еманационен пръстен на положителни флуиди от астросома на инжектора, тяхната трансмутация в положителен информационен заряд на вампира и предаването му в тялото на вампира посредством флуиден спон.

Остана да разгледаме само един, неразделен от екстериориалния вампиризъм въпрос – за борбата с вампирите и тяхното унищожаване.

БОРБАТА С ВАМПИРИТЕ И ТЯХНОТО УНИЩОЖАВАНЕ

В началото на това изследване вече стана дума, че според преданията, навсякъде, независимо от религията на страната, са се прилагали едни и същи начини за унищожаване на вампирите – главата се отделяла от тялото и с метален или дървен предмет се поразявал центъра на гърдите. На какво се дължи това, правилно ли е прилагането на такива варварски методи към умрялото тяло на може би в нищо непровинил се човек?

Първо, актът на екстериориален вампиризъм не може да протича несъзнателно. Човекът, който извършва в своя астросом процеса трансмутация на чужда енергия, а след това я препраща по флуидната нишка в своето тяло, не може да не съзнава какво извършва. Второ, човек, живеещ за сметка на чужд живот, е сатанист, а следователно и престъпник. И накрая, в болшинството случаи хората не са могли да спрат по друг начин действията на такъв човек:

Какви могат да бъдат основанията, за да се заподозре умрял човек в екстериориален вампиризъм? Тези, които са преминали живота си с любов към хората, стараяйки се да правят добро, а не зло, не могат да станат вампири по силата на законите на окултната механика (механика на хиперфизичните процеси). Информационният заряд на такъв човек няма да позволи да се създаде нито еманационен пръстен, нито да се продължи съществуването на флуидната нишка.

Никога не трябва човек сам да решава или да обсъжда нечия съпричастност към извършването на вампирично действие, ако не притежава нужните познания по магия. Само експертът е способен

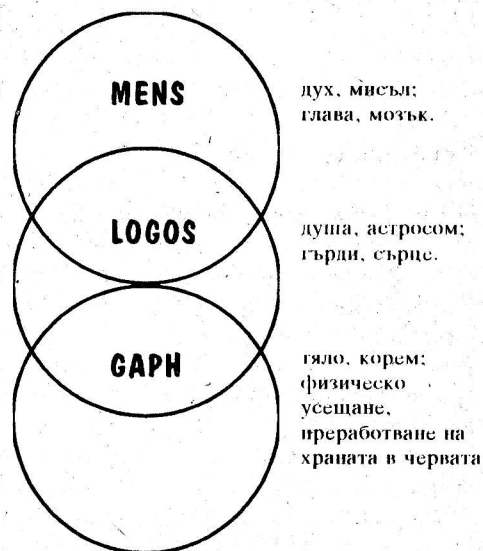
да оцени изцяло подобна ситуация и да изработи план за действие.

В магията съществуват методи за откриване на екстериориалния вампиризъм. Формулираният по-горе закон дава възможност тези методи да се рационализират. Всичко, в крайна сметка, се свежда до изчисления – с помощта на обобщената формула на астросома преди и след акта. Освен това, не е необходимо магът да прибегва към физически методи за борба с вампирите – в неговите възможности е да унищожи еманационния пръстен чрез енволтаж, а това е значително по-хуманно.

Само ако флуидната нишка се прекъсне в някаква точка (средствата за което са известни на експерта по магия), би могла да се прекрати връзката между вампира и неговото тяло. Но тъй като астросомът на вампира моментално би съединил чрез нова еманация краищата на прекъснатата връзка, необходимо ни е да знаем горедолу точното място, където флуидната нишка се съединява с тялото. Особено важни центрове в тялото на вампира действително са гърдите и главата. Нарушавайки хода на биологичните функции в мястото на свързване, ние ще лишим флуидната нишка от опорна точка, нейното съществуване ще изгуби всякакъв смисъл и тя ще се превърне в безцелна еманация на астросома. Да се изчисли разположението на тази точка не представлява особена трудност. Достатъчно е да се знае окултното значение на частите на човешкото тяло. Естествено е, че еманациите на астросома ще се стремят към техния физически център в тялото, какъвто се явяват гърдите. За доказателство на това твърдение, ще разгледаме триплановия строеж на човека по следната схема.

На схемата са показани центровете на духовната, душевната и физическата същност в човешкото тяло. Център на духа е главата, център на астросома – гърдите, а физически център – коремът.

Ще стигнем до тези изводи, разглеждайки триплановия строеж на човека след активна умствена работа или вследствие на едни или

други емоционални реакции. Както е известно, след напрегната умствена работа изпитваме тежест, а понякога и болки в главата. Висшата умствена дейност, свързана с творчески открития, може да се извършва само от човешкия дух, следователно, център на духа в тялото е главата. Изпитвайки любовно разочарование, човек чувства болка и притискане в областта на сърцето; а доколкото любовта най-ярко фигурира в душевен аспект, то център на душата са гърдите и преди всичко – сърцето. Самият астросом не е нищо друго, освен средната величина на душата – нейното "тяло", следователно еманациите на астросома във вид на флуидна нишка механично ще бъдат свързани с центъра на гърдите или със сърцето на мъртвото тяло.

Оттук са произлезли физическите методи за борба с вампирите, останали в наследство от древните магове. От екстериориален вампиризъм могат да предпазват също така висшите талисмани, носени върху гърдите. Съсредоточената върху тях воля няма да позволи на вампира да създаде еманационен пръстен, но за това информационният заряд на талисмана трябва да бъде пряко противоположен на заряда на ЕПВ. Тоест, талисманът трябва да бъде осветен с истинската вяра на носещия го човек, вяра, носеща в себе си вечния заряд на доброто и любовта. Класически образец за такъв талисман е кръстът.

ТРИЕДИНЕН ВАМПИРИЗЪМ

Триединният вампиризъм е най-разпространената форма на вампиризъм по земята. Може да се каже, че всеки от нас притежава способности на триединен вампиризъм, развити в по-малка или по-голяма степен. Обяснява се с това, че в болшинството случаи този процес протича несъзнателно – вампирът сам не подозира за своите необикновени и ярко изразени способности. Ето защо не всеки акт на триединния вампиризъм е свързан със сатанизма.

Древните жреци имали много интересен метод за лечение практическите на всички заболявания: ако се разболявал знатен и влиятелен човек, той бивал обкръжаван от млади, красиви и здрави робини, което почти винаги се оказвало ефикасно.

На много хора е познато чувството на отпадналост, след като са прекарвали известно време до леглото на тежко болен човек: положителните флуиди на вашия астросом механически са се поглъщали от "прегладнелия" астросом на болния.

Този вид вампиризъм се отличава от екстериориалния по това, че при него липсва каквато и да е конструкция, напомняща флуидната

нишка. Вампиричният акт се извършва от триединния човек, жив във всички три отношения – тяло, душа, дух.

Любопитно е също, че при съблюдаване на необходимите предпазни мерки, триединният вампиризм може да бъде използван като ефикасен лечебно-оздравителен метод.

Така например, половата близост представлява една от формите на взаимноизгоден триединен вампиризм. По време на сношението в мъжа се активизира положителният, а в жената отрицателният полюс на астросома, при което се извършва енергообмен, в резултат на който астросомът на жената се обогатява с положителни, а на мъжа с отрицателни емоционално пречистени флуиди. По този повод изследователите на китайския даоизъм Филип Раусон и Ласло Легеза са писали следното:

“За да постигне пълна самореализация, всеки мъж или жена трябва да доведе до максимум стойността на своята енергия, поглъщайки същевременно значително количество енергия, отделяна от противоположния пол.”

Това са положителните страни на триединния вампиризм. Наред с това обаче трябва да се отбележи, че в болшинството случаи вампирът, който не знае за своите способности и не може да контролира еманациите на астросома си, носи опасност за обкръжаващите го хора.

Ще опиша един от класическите случаи на триединен вампиризм, който съм срещал в своята практика.

Моят приятел, оперният певец Д. ми разказа как го е “измъчил до смърт” един от неговите студенти. Идвайки на занятията “без глас”, студентът сядал насреща му и, според определението на моя приятел, започвал да си мърмори неразбираемо под нос... Скоро гласът му се появявал, но затова пък изчезвал на Д., който започвал да се чувства все по-зле и по-зле. Любопитно е, че и пианистката започвала да бърка нотите и да усеща потрепване на ръцете.

Веднага предположих, че това е акт на триединен вампиризм, но вместо да направя изчисления, посъветвах Д. да го провери на практика. Внуших му по какъв начин целенасочено да съсредоточи желанието и волята си, за да разруши еманационния пръстен на вампира (ако студентът наистина е вампир). Но тогава и не предполагам, че приятелят ми ще се “престарее”.

Още на първото занятие студентът избягал от залата в истерия, крещейки, че не е в състояние да пее, а на следващото занятие не се явил. Когато обезпокоеният Д. започнал да го издирва, се оказало, че студентът е настанен в болница с необясним за лекарите кръвоизлив на гласните струни, за щастие не много опасен.

След този случай се зарекох да не давам на никого подобни “практически” съвети.

Ще отбележа обаче, че хора, които, знаейки за своите вампирични способности и можейки да ги контролират, съзнателно продължават да се ползват от тях, извършват акт на сатанизъм и престъпление.

Затова, ако в присъствието на някой човек започнете да се чувствате все по-зле и по-зле, незабавно прекратете всякакви отношения с него. В противен случай последствията за вас могат да се окажат много опасни. Запомнете това.

И в заключение трябва да кажа, че всеки сам може да си създаде защита от всички видове сатанизъм, в това число и от вампиризма. Човек притежава могъщо оръжие, пред което никакво зло и ненавист не могат да устоят: името му е любов и воля.

НАУКА ЗА БЕЗСМЪРТИЕТО

Векове наред смъртните упорито са се опитвали да проникнат в скритата от тяхното зрение тайна – тайната за безсмъртието на душата. Недоказаните твърдения на религията, сблъсквайки се с научните предразсъдъци, създадоха през последните три столетия класически паметник на човешкото невежество.

И ето, когато от науката вее хлад и безнадеждност, от религията – неувереност, а философията се е отчаяла да разреши спора на хилядолетието, човечеството има нужда от дружеска ръка, способна да му помогне и да го измъкне от тресавището на духовния кризис. Такава ръка отново протяга мъдростта на езотеризма. Въоръжен със стабилни знания, човек спокойно може да погледне напред в бъдещето, без да изпитва страх нито пред безизходицата на небитието, нито пред кипящите котли на ада. Тук, в тази книга, на читателя не се предлага нито принципно нова наука, нито ново религиозно мислене. Синтезирайки и задълбочавайки древните езотерични познания, придавайки им по-съвършени, според мен, форми, ми се удаде да разработя няколко закона, характеризиращи развитието на човешкото същество след смъртта на физическото му тяло.

Вероятно всички, в една или друга степен, са запознати с нееднократно описвани появи на умрели хора или с други "тайнствени" случаи, навеждащи обикновения човек на мисли за съществуването на някакъв "задгробен" свят. Има ли в действителност такова място? По какви закони тече в него животът? Какво е това душа? Съществува ли ад и рай? Преди всичко на тези въпроси трябва да се даде достъпен, но научен и логичен отговор. В главата "Окултно въздействие" беше доказано и обяснено понятието астросом или "тяло" на душата, а в главата "Магията на талисманите" – формирането на всички физически предмети от хиперфизична материя. Следователно, материалистичното твърдение, че мисълта се създава посредством просто движение на мозъчните клетки, се оказва абсолютно необосновано. П. Д. Успенски в труда си "Tertium organum" (С. Петербург, 1911) по този повод привежда следния пример.

"Но изведнъж в главата му (на учения-материалист – бел. А. Р.)

3.) дойде необикновено простата идея, че мисълта и движението по своята същност са нещо съвършено различно и че те не могат да бъдат еднозначни, тъй като мисълта е субективно явление, а движението обективно. Като мълния в съзнанието му пробягна мисъл, че ако би могъл да отвори мозъка на жив човек и да види всички колебания на клетките в мозъчното сиво вещество, както и потрепванията на влакната на бялото вещество, то това би било само едно движение, а не самата мисъл, която остава някъде отвъд границите на изследването."

Но все пак, като несъмнен факт остава едно – самото съществуване на мисълта. А доколко всичко съществуващо е материя (с различна степен на плътност), то мисълта също е материя. Тъй като тя се намира извън пределите на физическия свят, ще я обозначавам с термина хиперфизична материя. Душата е неотделимо от мисълта понятие, тъй като носи чувствен характер, а всяко чувство се обработва от съзнанието.

Съществуването на астросома е неоспорим, теоретично и експериментално доказан факт, а за да си изясним закономерността на извънфизическото развитие на човека, ще ни се наложи детайлно да разгледаме строежа и принципите на действие на човешката душа.

Поради какви причини астросомът не се разпада със смъртта на физическото тяло? Колкото и да е странно, към отговора може да ни приближи физиката. Законът за запазване на енергията гласи: нищо в природата не изчезва, то само преминава в друга форма. Тъй като астросомът е цяла система от фина енергия, поддържаща живота на физическото тяло, то с неговата смърт системата започва да функционира отделно, т.е. преминава в друга форма.

Може да ми възразят, че тази система е длъжна да се разпадне, така, както се разлага тялото. Но, първо, хиперфизичните закони се различават твърде от физичните, и второ, човешката душа притежава един вечен фактор, свързващ нейните елементи – информационен заряд. Този термин беше обяснен в главата "Магията на талисманите". Да си припомним определението: информационен заряд е сумата от всички идеи, представляващи принципа на действие на даден обект.

Подобно на магнит, общата идея свързва и задържа заедно всички частици на астросома. Пример за това срещаме и в ежедневието – обединените от обща идея група хора винаги се подкрепят, държат един за друг, като че ли споени с някаква невидима връзка. Тази хиперфизична връзка е общият информационен заряд на групата.

В "Магията на талисманите" се ограничихме само с най-необходимите изследвания на информационния заряд. Сега ще ни се

наложи да разгледаме подробно всичките му видове и по такъв начин да изучим анатомията на човешката душа.

В предните глави вече стана дума, че човек се състои от три същности – духовна, душевна (астрална) и физическа. Следователно, напълно закономерно е да разграничим съответните три начални вида информационен заряд, използвани в класическата магия – MENS, ANIMA, CORPUS – дух, душа, тяло. (В научната кабала съответстващите термини са MENS, ASTRA-CORPUS, GAPH. Между впрочем, именно от тяхното съчетание, по всяка вероятност, е възникнало латинското MAGUS – маг, а непосредствено от него и самата дума “магия”. Символично това означава пълнота на човешката истина и природа в троицата – триединството на духа, душата и тялото. Формулата MAGUS обозначава човека (мага), успял постепенно да постигне всички видове информационен заряд, тоест да проникне в същността на нещата.)

Рядко може да се срещне човек, у когото всичките три звена да имат еднаква стойност, т.е. да бъдат равни помежду си – това е еталон на човешката същност, MAGUS. Най-често едно от звената силно доминира над останалите, като по този начин обуславя информационния заряд на субекта. Затова ще въведем термина доминиращо звено на триединството.

И така, доминиращо звено на триединството е звеното на човешката троицност (MENS, ANIMA, CORPUS), което в пълна степен характеризира информационния заряд на човека.

Тези три вида информационен заряд могат да бъдат определени накратко по следния начин.

MENS – висше състояние, дух. Това е екстаз, духовно откровение, висше творчество и научен гений. Център на духа в човешкото тяло е главата, в мозъка – епифизата.

ANIMA – душевно, чувствено състояние на човека. Тук преди всичко фигурира астросомът като “тяло” на душата. ANIMA включва в себе си както духовните, така и физическите пластове на света. Например – благородство и продажност, любов и животинска страст. Хермес Трисмегист е писал за ANIMA следното: “Въздига се от земята към небето и отново слиза на земята, приемайки силата както на висшите, така и на низшите неща в света.”

CORPUS – това е самото тяло на човека и всички свързани с него първични инстинкти: ядене, пиене, спане, съвокупление. Това е най-ниската степен на деградация на човешкото същество. В древната кабала това състояние се обозначава с термина GAPH.

По-късно ще изясним по какъв начин информационният заряд на човека определя неговото извънфизическо съществуване. Сега

обаче е необходимо да разгледаме въпроса за местонахождението на “ада и рай”, тъй като и досега има хора, искрено убедени в съществуването на “райски градини”.

А ето какво научаваме за ада. В редица издания, в това число и в почитения финландски вестник “Амменусастия” неотдавна бе публикувано съобщение, че в недрата на Западносибирската низина, недалеч от Петропавловск е открит адът. Очевидци, между които и съветският учен-геолог Дмитрий Аззаков, съобщават, че от сондажна яма с дълбочина дванадесет километра излетяла “ужасяваща твар с огромни крайници” (много “точно” определение! – А.Р.-З.), а след това, усилен с помощта на специална апаратура, “отчетливо се чувал стонът на милиони хора...”

Към това остава да добавим, че само пълното невежество по въпросите на мирозданието е способно да накара читателя да приеме като истина предлаганите от вестниците изводи от подобни “свидетелства”.

“А думите на Христос за Царството небесно – те какво са, измислица?” – могат да възкликнат някои църковни служители.

Първо, по-добре е вобще да не се чете Светото Писание, отколкото да се разбира дословно. И второ, за църковния служител е непостижимо, ако не разбира символичния език, вътрешния езотеричен смисъл и тълкува на своето паство повърхностната страна на Писанието.

Йеромонах Серафим (Роуз) в известната си книга “Душата след смъртта” определя местоположението на “задгробните” светове така: “...несъмнено, Небето – това е място, и то, несъмнено, е повисоко от всяка точка на земята, а адът, несъмнено, е долу, във вътрешността на земята...”

Няма да коментираме, че вследствие въртенето на Земята такива понятия като горе и долу в дадения контекст не могат да съществуват. Ще се спрем на това, че самият автор признава различното материално състояние на тези светове: “...но хората не могат да видят тези места и техните обитатели, докато не отворят духовните си очи...”, “...освен това, тези места се намират извън координатите на нашата времево-пространствена система...”

Точно тук стигаме до явен логически абсурд – ако “ад и рай” са хиперфизични понятия и при това се намират извън времево-пространствената ни система, то какво отношение могат да имат те към физичните термини “горе и долу” и “вътрешността” на земята? За съжаление, авторът не си е задавал този въпрос.

И така, известни са ни две основни хиперфизични състояния на материята – астрално (душевно) и ментално (духовно). Както бе

казано в предишните глави, в астрала функционират два полюса – положителен (АОБ) и отрицателен (АОД), предизвикващи свиване или разширяване на материята. Знаем също така, че човешкият астросом е устроен по следния начин – в него действат положителен и отрицателен полюси и в резултат на тяхното взаимодействие се ражда мисълта.

Следователно, напълно естествено е, че при смъртта на физическото тяло, астросомът механически ще бъде привлечен от този полюс на астрала, който е доминиращ в самия астросом.

При липса на доминиращ полюс (тоест, когато астросомът има характер терция и взаимодействието между АОБ и АОД е абсолютно равностойно) астросомът се оказва в състояние, на което християнството е дало названието “чистилище”, тоест в такова състояние, когато полярността му се изменя или в положителна, или в отрицателна посока в зависимост от свободния избор, който човек сам прави.

Тук е необходимо да се въведе Законът за полярността:

Полярността на човешкия астросом е право пропорционална на неговия информационен заряд.

Бившият свещеник, един от известните изследователи на окултизма Чарлз Лидбитер разказва за своите изследвания на астросома посредством временна екстериоризация (вж. глава “Вампиризм”). Средналия го в астрала “мъртъв” полковник казал: “Ако съм в ада, то това е много по-добро от което съм очаквал да видя, а ако съм в рая, то съм твърде разочарован.”

Моите собствени изследвания в областта на временната екстериоризация не ми дават основания да не се доверя на думите на Лидбитер. Неговият разказ, който вероятно е в състояние да предизвика ироничната усмивка на незапознатите със законите на астралния свят “материалисти”, може да се счита за достоверен не само теоретично.

Това е доста характерно описание на “чистилището”, когато на човек му предстои съзнателно да избере полярността на своя информационен заряд.

Ето защо църквата се заблуждава, че всички души след смъртта попадат в чистилището. Както вече бе казано, там отиват само онези, чиито астросом е имал характер терция.

Хора с ярко изразен положителен полюс и съответно същия информационен заряд въобще не минават през това състояние.

А оказалите се в състояние на АОД имат шанс чрез диабатичен процес (терминът ще бъде обяснен на следващите страници) да изменят своя информационен заряд и да бъдат приети в “царството

небесно”. Но от едно състояние не може изведнъж се озовем в друго, без да преминем през междинно – следователно на такива хора предстои да преминат през терция, т.е. през “чистилището”.

Читателят ще каже, че е несправедливо човек да бъде зависим от някаква си там полярност и че е логично грешниците да отиват в “ада”, а честните и добри хора – в “рая”. Но това, фактически, е точно така. Сега ще се опитаме да изясним по какъв начин полярността на човека зависи от неговия информационен заряд, т.е. от състоянието на неговото съзнание.

Ако сравняваме положителния и отрицателния полюс на астрала, очевидно е, че по-материален (плътен) е отрицателният, тъй като негов принцип на действие е свиването и уплътняването на материята. Съответно, по-духовен (фин) е положителният полюс, тъй като негов принцип на действие е разширяването.

По такъв начин установяваме, че в астросома на примитивно мислещите хора доминиращ полюс е АОД, тъй като техният информационен заряд и начин на мислене съответстват на формулата CORPUS, т.е. на низшето материално състояние. Както показва по-рано, астросомът механично се привлича от своя преобладаващ полюс към съответния полюс на астрала, на който той принадлежи.

Това в общи линии са понятията ад и рай, където на ада съответства АОД, а на рая АОБ.

Но освен това, необходимо е да изясним какво представлява задгробното мъчение на грешниците и съществува ли то в действителност.

Ще се опитаме да проследим извънфизическото съществуване на човек, който в земния си живот е избрал пътя на инстинкта. Великият френски поет Шарл Бодлер е писал за този живот следното:

Два гласа за живота ми шептят.

Единият от тях – коварно мил,

ми каза: трябва да опиташ ти от всичко,

което Бог е сътворил.

Девизът на такъв човек е – сега яж и пий, всичко останало е илюзия. Съответно формулата на неговия информационен заряд ще бъде CORPUS, а формулата на астросома му – АОД.

И ето, случва се това, за което той, вярно следвайки девиза си, се е старал никога да не мисли – той умира. Може да се каже, че със смъртта на физическото тяло умира и информационният заряд на такъв човек, защото под въздействието на АОД той се оказва на

първата степен на хиперфизичния свят – ANIMA. Усещането, което той изпитва, може да се сравни с непрестанно горене в пламъците на огън, тъй като материята, в която сега се намира астросомът, не съответства на информационния заряд на този астросом (усещането "горене" ще бъде разгледано по-нататък).

Ако, изгарян от този вътрешен огън, той започне постепенно да изменя начина на своето мислене, а съответно и своя информационен заряд, мъченията постепенно ще започнат да намаляват, докато не изчезнат съвсем.

По принцип, такъв шанс има всеки. Но не всеки е способен да го използва. Само този, който е обхванат не от страх пред "адския пламък", а изпитва страх и разкаяние за своя безумно изживян живот, само такъв човек е способен да се измъкне от "ада".

Именно силата на съзнанието и разкаянието води човешкото същество към еволюция след смъртта. Тя поклъва от зърното на духа, скрито във всеки, дори и в най-закоравялата душа – това е ядрото, което определя саморазвитието на човешката същност.

С най-прости думи на съчувствие и милосърдие съм успявал да предизвикам сълзи на разкаяние у престъпници и алкохолици – те никога не са чували такива думи – и духът в тях се пробуждаше от сън...

Такава постепенна еволюция на астросома по отношение на неговия информационен заряд се нарича в магията възходящ диабатичен процес.

Диабатичните процеси могат да бъдат както възходящи, така и низходящи. Низходящите са обратни на описаните, те характеризират постепенната деградация на астросома. За да си изясним цялата същност на диабатичните процеси, е необходимо да хвърлим поглед на кабалистичните сефироти (в превод от езотерическия древноеврейски език – отчисляване). При използването им в науката за безсмъртието те представляват един вид карта на задгробните странствания – естествено не в пространството, а в смисъл на еволюция и инволюция на душата.

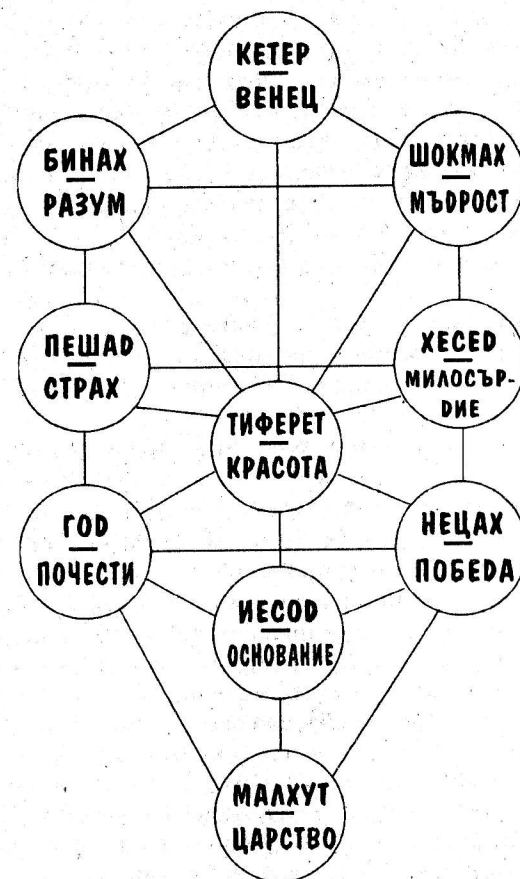
Активните сефироти са общо девет, без да се брои последния – минорен или низш. Всеки от тях обозначава определен вид информационен заряд.

КАБАЛИСТИЧНИ СЕФИРОТИ

АЙН-СОФ

(Абсолютен дух)

Именно по тази схема протичат всички диабатични процеси. Деветте активни сефироти се разпределят в три основни вида информационен заряд по следния начин:

КЕТЕР
ШОКМАХ
БИНАХ

MENS

ХЕСЕД
ПЕШАД
ТИФЕРЕТ

ANIMA

НЕЦАХ
ГОД
ИЕСОД

CORPUS

Минорният сефирот МАЛХУТ е последната степен на човешка деградация, по-долу от която не е възможно да се стигне. Освентова, той е пряко свързан със закона за инкарнацията, т. е. със закона за преселението на душите, заемащ особено място в окултизма.

Кой от читателите не е слушал спорове за прераждането на душите, предположения "кой какъв е бил" в предишния си живот?... И както обикновено става около всяка нашумяла идея, мненията се разделят: и тук срещаме скептици и фанатици. За съжаление, всички аргументи на спорещите се свеждат до вечното "вярвам" и "не вярвам".

Многобройните факти за припомняне на "предишния живот" ни дават основание да считаме, че инкарнацията или прераждането на душата, не е просто измислица на будистите, а определена закономерност, съществуваща като явление.

Но очевидно е, че тази закономерност не трябва да се счита за стопроцентова, тъй като в такъв случай, вероятно половината население на земята, би си спомняло за своя "предишен живот". За да вникнем в този въпрос, отново ще ни помогнат сефиротите. И така, да разгледаме пълното протичане (от началото до края) на низходящия диабатичен процес на някакъв човек А.

Да предположим, че във физическия живот на А информационният му заряд се е определял от сефирота ТИФЕРЕТ (красота), т. е. от низш сефирот в равнината на материята ANIMA (равнина на материята е окултен термин, обозначаващ нивото на информационния заряд). Това означава, че основополагащата житейска идея на човека А е било външното съвършенство, красотата като обвивка на околния свят. Такъв човек се извърща от просяците, протягащи към него ръка за милостия – та нали те са толкова безобразни. Прегърбените старци и сакатите са оскърбявали естетическото му чувство. Цял живот той е поставял вътрешна бариера между себе си и човешкото страдание. И ето, озовавайки се в свят, където красотата има други измерения и за да я видиш е необходимо друго зрение, А се лишава от своя информационен заряд. Може да се каже, че съзнанието го напуска, тъй като отсъства принцип на действие и

цел в живота. Започва низходящ диабатичен процес (разглеждаме завършен факт, предполагайки, че при дадения човек няма тенденция към възходящ диабатичен процес). Възможно е посредством сефиротите ГОД и НЕЦАХ, а най-вече по прекия канал, той да се окаже на ниво ИЕСОД, което означава животински инстинкт. Тогава астросомът, поради разликата между собствения му информационен заряд и заряда на околната материя, започва да се разпада – така изгаря в огъня човешкото тяло. Та нали огънят е ефирно състояние, а тялото принадлежи към физическия свят – по своята същност те са напълно несъвместими, което означава, че по-малката величина ще се разтвори в по-голямата. Именно оттук е произлязла легендата за "геената огнена".

След окончателното разпадане на астросома, скритото в него зърно на духа, подобно на орехова ядка в черупката, се слива с аналогичната си материя – абсолютния дух АЙН-СОФ. Но това зърно вече не може да се нарече личност, защото информационният заряд на този човек не е имал нищо общо с духа и той се е намирал в състояние на зародиш. Това е смъртта.

Понякога това зърно, вследствие на своя по-концентриран характер, не се разтваря напълно в субстанцията на абсолютния дух и има способността да пази откъслечни спомени за своя физически живот. Именно поради тези "материални" спомени, то витае в околното пространство, колкото се може по-близо до хората.

Материята на тези спомени е аналогична на събитията от земния живот и по законите на окултната механика автоматично го привлича в ново зараждащо се тяло, в условия, най-добре съответстващи на неговия информационен заряд, тъй като не е в състояние да проникне в тялото на съзнателен човек – там вече присъства духовен център.

При формирането на астросома на младенец това зърно става духовен център на самия астросом.

Кондензирайки се около духовния зародиш в астросома, астралът съгъстява намиращите се в него образи. Ето защо сред бременните жени има толкова много случаи на ясновидство.

Случайно оцелели, консервираните спомени на някога съществувал индивид са основа на инкарнацията – на така наречения "минал живот". Ще отбележим, че такова духовно зърно-зародиш под влиянието на обстоятелствата може да се намира в състояние на АЙН-СОФ няколко стотин години, дори хилядолетия, преди да стане център, около който да се формира нов човешки живот. С това се обясняват спомените на някои хора, които казват, че в миналия си живот са били "робовладелци" или "слуги на египетски фараон"...

Свършено противоположното среща при възходящите диабатични процеси. От нивото ТИФЕРЕТ човек може безпрепятствено да се издигне до сефирота КЕТЕР. За това никой не може да му попречи, освен самият той. Да си спомним известния афоризъм Бог е свобода. Оттук правим извода, че човек носи ада и рая в собствената си душа – информационният му заряд зависи от свободната воля на човек, от нея зависи и началният сефирот, където той се оказва след смъртта на тялото.

Ще попитате: по какъв начин можем да изчислим положението на човек след смъртта, неговото **сефиротно ниво**?

Следният закон нагледно изяснява това.

Закон за Сефиротното Ниво: *Състоянието на духа и душата след смъртта на физическото тяло е право пропорционално на сефиротното състояние на основополагащата идея на индивида.*

Но този закон ни позволява да установим само началното сефиротно ниво, без да се отчита възможността за диабатични процеси. Няма да характеризирам сложната система от изчисления, която е необходима. Ще кажа само, че в основата ѝ лежи кабалистичната номерация на връзките между сефиротите и съпоставянето на информационния заряд на числото с информационния заряд на индивида.

На мъдрия няма да му се наложи да извършва диабатичен процес, ако приживе информационният му заряд е достигнал КЕТЕР. След смъртта на тялото си, той преминава през астралното ниво (ANIMA), без да се задържа на него и се озовава на своето ниво, т.е. в рая, където околният свят (MENS) напълно съответства на вътрешния му. Навярно това състояние можем да наречем "райско блаженство". При възходящия диабатичен процес астросомът се разпада на равнище БИНАХ, освобождавайки заключения в себе си дух, който по силата на своя информационен заряд не може повече да се намира в астралния свят. За разлика от низходящия процес, човек напълно съхранява личността си – спомените, стремежите и целите си.

В разглеждания от нас случай, когато човек приживе успее да достигне ниво КЕТЕР, след смъртта астросомът се разпада моментално, освобождавайки духа. Според библейската терминология на нивото MENS (БИНАХ, ШОКМАХ, КЕТЕР) съответства "царството небесно". Отмирането на астросома и освобождаването на заключения в него дух може да се сравни с втора смърт и ново раждане на човека.

Често ми задават въпроса: срещат ли се близките хора след смъртта? Струва ли си, например, вдовицата да очаква среща със своя починал съпруг?

Отговорът е еднозначен: да.

Може ли да наречем близки хора, които мислят по свършено различен начин и преследват абсолютно различни цели? Тоест, стигаме до извода, че близките хора притежават еднакъв информационен заряд. И по Закона за Сефиротното Ниво, такива хора се оказват на една и съща равнина на материята...

Необходимо е да отбележа, че в най-близките до физическия пластове астралът достатъчно точно пресъздава физическия свят. Веднага след смъртта някои хора могат дори да се усъмнят, че действително са умрели – осъзнаването на прехода в друго съществуване идва по-късно. Това не трябва да ни учудва, та нали физическата материя е създадена от астралната. Затова в астрала могат да се срещнат отраженията на всички предмети от физическия свят – дървета, къщи, книги и прочее. Също така, доколкото астралът е чувствен свят (ANIMA), в него е възможна дружбата, любовта, страхът, неприязнът и практически всички чувства и всички видове взаимоотношения между хората, колкото и невероятно да се струва това на читателя. Естествено, тези чувства и взаимоотношения са хиперфизични и в тях не трябва да се търси прекия смисъл от материалния свят. Да си припомним отново Хермес Трисмегист: "Това, което се намира долу е аналогично (но не равно! – А.Р.-З.) на намиращото се горе...". (Въпросът за съществуването на човека в астралния свят нееднократно и подробно е разглеждан от много окултисти. За интересувашите се мога да посоча книгите на Ч.Лидбитер "Астралният свят", "Тайната Доктрина", а така също съчиненията на Р.Щайнер "Очерк на тайнознанието", "Теософия". Без да се съгласявам напълно с авторите, препоръчвам тези книги като сериозни и в общи линии верни изследвания.)

Възникват два въпроса – за външната форма на астросома и за продължителността на съществуването му.

Окултизмът издига твърдението, че по форма астросомът пресъздава точно физическото тяло. Обяснява се с това, че когато тялото е живо астросомът се разпределя равномерно по всичките му клетки, поддържайки живота във всяка от тях и сякаш е попит от цялото тяло. Та нали тялото без астросом фактически е инертна маса, лишена от всякаква чувствителност.

Да вземем такова явление като смъртта (тоест състоянието на окончателна екстериоризация): тялото, напуснато от астросома, не се различава от който и да е неодушевен предмет – инертна материална маса.

При явлението временна екстериоризация положението е също-то. Да речем, намиращ се в състояние на медитация йога постига

безчувственост на тялото си към всякакъв род външни въздействия.

Сега да се замислим ето върху какво: ако по своята форма астралът пресъздава физическото тяло, излиза, че астралният свят е населен предимно от образи на старци и отчасти от младенци, умрели в невръстна възраст?

Това не е така.

В астралния свят, както и във физическия, съществуват процеси като растеж и остаряване, но наред с това е необходимо да се спомене и чисто астралния процес – подмладяване.

Стареенето и подмладяването са следствия от низходящи и възходящи диабатични процеси – нали по законите на хиперфизичните светове мисълта определя формата на материя.

Така например, човек, умрял на седемдесет годишна възраст, при извършването на възходящ диабатичен процес ще измени и формата на своето тяло – то ще стане по-ефирно, по-духовно, а следователно и по-младо. Процесът на подмладяване завършва при достигане на "критична възраст" – състояние, в което индивидът се чувства най-комфортно.

И обратното, при низходящия диабатичен процес астросомът се движи към разпадане, т.е. към смърт посредством "стареене" – смалявайки се под въздействието на силите на свиване.

Сега да предположим, че умира петгодишно дете. Неговият астросом вече е навлязал в това състояние, което се нарича самоосъзнаване. Осъзнаването на собственото съществуване и индивидуалност създава способност за саморазвитие и формиране и определя съществуването на информационния заряд. При възходящ диабатичен процес астросомът съответно ще "пораства", докато не спре на гореспоменатата критична възраст.

Ако умира кърмаче, непритежаващо самосъзнание, а значи и информационен заряд, при попадането си в хиперфизичното пространство, астросомът се разлага и освобождава духовния зародиш в субстанцията на абсолютния дух (АЙН-СОФ).

Това става така, защото между флуидите на астросома отсъства свръзващият фактор – информационният заряд.

Както бе пояснено по-рано, астросомът не е вечна субстанция и след определено време е обречен на разпадане. Колко години всъщност може да просъществува астросомът?

Границите на тези срокове са твърде неопределени и зависят винаги и единствено от информационния заряд на самия човек – от предразположението му към извършване на диабатичен процес, който може да протече за няколко земни минути, а може да продължи и хилядолетия. Както и въобще да не се извърши. Да

изчисли точното време*, за което се разпада астросомът, е по силите само на мага, макар някои отделни случаи могат да затруднят дори него.

За времето, прекарано в астрала, неговите обитатели могат да докарат на човек много неприятности, за някои от които е необходимо да разкажа накратко.

През живота на човек всичките му мисли и желания, материализирани от астросома, витаят около него в астралния или в менталния пласт, в зависимост от характера на мислите. Мислите, породени от злоба, завист, желание за насилие и убийство, в магията се наричат ларви. След смъртта, по време на диабатичния процес предстои сблъсък между човека и ларвите, които са тъмната страна на самия него. Ако ларвите от време на време не се подхранват от АОД-а, т.е. от непрекъснати лоши мисли, то те започват да "линеят" и след време се разпадат. Но колкото са по-силни и повече "черните" импулси около човека, толкова по-силни стават ларвите и толкова по-голяма власт придобиват те над човешката душа.

Затова тези, на които не достига воля да се избавят от своите отрицателни мисли и желания, стават жертви на тези полусъзнателни продукти на човешкото съзнание и посредством низходящ диабатичен процес се въвличат от тях в АОД. За да се избавиш от ларвите е необходимо да потискаш с презрение всяка злобна, завистлива или просто дребнава мисъл – по такъв начин ларвите се оказват лишени от своята естествена храна. Това се отнася както за физическия живот на човека, така и за неговото съществуване след смъртта, където, срещайки се с ларвите, човек трябва да бъде твърд и да не се поддава на страха, като с волево усилие ги прогонва.

Ако през живота си човек е причинил много вреда и мъка на хората, то материята на ненавист и неговата собствена материализирана съвест непрестанно ще терзаят астросома му, докато не завърши диабатичния процес или докато хората не му простят. Ето защо обичаят никога да не се говори лошо за мъртвите, в крайна сметка, се оказва изпитан с дълбок смисъл.

Правят грешка онези хора, които се обръщат към умрелия с думи от типа на "на кого ни остави!" – такива мисли усложняват пътя на покойния, те го карат да витае в околосемното пространство около своите "изоставени" роднини и да се старае да предаде някаква вест за себе си. Това, на свой ред, задържа диабатичния процес, тъй като за да съобщи нещо във физическия свят е необходима частична

*За всяко сефиротно ниво в магията съществува отделна система за изчисляване на времето, като пределите на точността варират от три години – ТИФЕРЕТ, до две седмици – ХЕСЕД

материализация (т.е., когато астросомът може да бъде чул и видян). Запазени са немалко свидетелства за подобни явления. Да се обърнем към изследването на Григорий Дядченко "Областта на тайнственото" (Москва, 1900). Авторът посочва следния факт.

"Дъщерята на сенатора Резанов, Анна Дмитриевна, скоро след смъртта на майка си я сънувала. Умрялата ѝ казала:

– Дълго ли, друже мой, ще плачеш за мен? Успокой се: на 15 април ние ще се съединим завинаги.

Анна Дмитриевна разказала този сън на своите роднини и приятели, а те я уверили, че напразно се тревожи. През юли тя се омъжила. Но настъпила датата 15 април 1822 година, денят, когато тя благополучно родила дъщеря. Помнейки думите на майка си, в навечерието на 15 април Анна Дмитриевна се изповядала и причастила, а на 15 април благословила новородената си дъщеря и казала "Не ще те отгледам аз", и вечерта на същия ден починала (Душеп. чт., 1862 г., апр. кн., 463-468).

Тази история е доста характерна. Като правило, умрелите хора, желаещи да съобщат нещо, се явяват на сън. Състоянието на съновидение е подходящо, тъй като функционирането на астросома не се утежнява с активна работа на тялото и може да се каже, че душата се намира в равнината на своята материя.

В конкретния случай, страданията на дъщерята са вдъхнали сили на майката и тя с волево усилие е успяла да уплътни астралното си тяло докато стане видимо по време на сън. За умрелия това представлява твърде мъчителен процес на материализация.

Иска ми се да предупредя увеличащите се по спиритизма за вероятността да станат жертви на шарлатани, организиращи такива сеанси.

Достатъчно е да разгледаме някои страни от психологията на мъртвите. Естествено е, например, че умрялата майка иска да помогне на своето дете и, за да го предпази от неприятности, е готова да се подложи на такъв крайно неприятен процес, какъвто е материализацията. Но нито един умрял човек няма да направи такава жертва заради каприза на чужди хора, опитващи се да викат духове.

Спиритичните опити могат да бъдат успешни само когато посредством медиума се прави опит за контакт с много близък човек, но аз не бих препоръчал на никого да прави опити с душите на умрели роднини. По такъв начин ние само ги привличаме към материалния свят, от чието въздействие те, несъмнено, искат да се избавят колкото се може по-скоро.

Досега в тази книга ставаше дума за законите, действащи в хиперфизичните светове и за това как се съгласува с тях хиперфи-

зичния живот на самия човек. Настъпи време да изясним, че всъщност безсмъртие има. Разбрахме, че не всеки човек е безсмъртен. Душите на хора с информационен заряд, несъответстващ на хиперфизичния свят (сефиротите НЕЦАХ, ГОД, ИЕСОД), след известно време, вследствие на низходящи диабатични процеси, се разлагат и умират точно така, както и техните тела. За тях можем да кажем, че заедно с тялото умира и същността им – такива хора сами са избрали този път или, по религиозното определение, те са продали душата си на дявола. Следователно, това не е безсмъртие.

Но също така изяснихме, че има и други хора, с друг информационен заряд, с други цели, стремежи и идеи – за тях казваме, че са безсмъртни.

Към тях спадат също така хората с информационен заряд ХЕСЕД, ПЕШАД, ТИФЕРЕТ, предразположени към възходящ диабатичен процес.

Може би през живота си те не са се отличавали с високи духовни помисли, но винаги са се старали да живеят разумно и честно – като хора. Много от тях, без да се замислят за тайните на мирозданието, са се приобщили към вечността, като естествено са превъплътили в живота си идеята за любов към ближния. Тоест, техните души са останали чисти и не са се поддали на "дяволското изкушение" – злостата, която човекът е създал на земята.

Изходната точка, ако може така да се изразим, на "задгробния" път на човека е възможно да бъде изчислена с помощта на Закона за Сефиротното Ниво, а изведеният от нас Закон за Безсмъртието представлява негова логична разработка.

ЗАКОН ЗА БЕЗСМЪРТИЕТО

Безсмъртието е състояние на духа и душата след смъртта на физическото тяло, право пропорционално на сефиротното състояние на основополагащата идея на индивида, отчитайки тенденциите за възходящ диабатичен процес.

Този закон помага да разберем, че в действителност човек носи ада и рая в собствената си душа и само от неговия свободен избор зависи къде ще "попадне".

И тук възниква мисълта, че Бог е наказал повечето хора със... свобода, защото свободата е това, което дава възможност на човека или да се посрами или да се издигне до нивото на вечността.

Тук е даден само ключ към безсмъртието. Той трябва да бъде поставен в ключалката.

ПОКАЗАЛЕЦ НА ВЪВЕДЕНИТЕ ОТ АВТОРА ТЕРМИНИ И ЗАКОНИ

ТЕРМИНИ

Астра-ментален фактор	41
Астросом терция	20
Натурален Вампиризм	53
Триединен Вампиризм	63
Екстериориален Вампиризм	54
Затворен процес на материализация	13
Инжектор	59
астросом на инжектора	59
Информационен заряд	43
активен информационен заряд	39
пасивен информационен заряд	44
пълнен информационен заряд на вампира	61
Кодирание на чувствата	29
Кондензатор	30
Насочен астрален удар (насочен енволтаж)	14
Окултно въздействие	9
Окултна механика	10
Пентакъл не проявен	39
Пентакъл проявен	39
Сефиротно ниво	79
Талисмани висши	44
Талисмани низши	37
Флуидна нишка	55
Флуидна нишка АОД	55
Флуидна нишка терция (TR)	55
Еманационен пръстен на вампира (ЕПВ)	58
Еманационен пръстен на вампира-инжектора (ЕП _{ин})	59

ЗАКОНИ

Всеобщ Закон на Пентакъла	43
Закон за Безсмъртието	81
Закон за Сефиротното Ниво	79
Закон за Полярността	70
Закон за Екстериориалния Вампиризм	59

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР (проф. Гаро Мардиросян)	5
КРЪСТЪТ НА ПОСВЕЩЕНИЯ	7
ОКУЛТНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ	9
1. "СВЕЩ"	20
2. "ЧАША"	21
Денонощие първо	22
Подготовка	23
Действие	24
3. "ЧЕРЕН РУЧЕЙ"	25
МАГИЯТА ВЪВ ВАШИЯ ДОМ	28
МАГИЯТА НА ТАЛИСМАНИТЕ	35
ВЪНШЕН ВИД	37
ПРИНЦИП НА ДЕЙСТВИЕ И ИЗГОТВЯНЕ	37
Астра-ментален фактор	41
ВСЕОБЩИЯТ ЗАКОН НА ПЕНТАКЪЛА	43
Висши талисмани	44
Магически думи	46
Освещаване	48
ВАМПИРИЗМЪТ	51
НАТУРАЛЕН ВАМПИРИЗЪМ	53
ЕКСТЕРИОРИАЛЕН ВАМПИРИЗЪМ	54
ЗАКОН НА ЕКСТЕРИОРИАЛНИЯ ВАМПИРИЗЪМ	59
Борбата с вампирите и тяхното унищожаване	61
Триединен Вампиризм	63
НАУКА ЗА БЕЗСМЪРТИЕТО	66
Кабалистични Сефироти	73
Закон за Безсмъртието	81
ПОКАЗАЛЕЦ НА ВЪВЕДЕНИТЕ ОТ АВТОРА ТЕРМИНИ И ЗАКОНИ	82

Анатолий Руденко-Зор
(ЗОР-АЛЕФ)

КРЪСТЪТ НА ПОСВЕЩЕНИЯ
Методи на Висшата магия

Българска
Първо издание

Редактор Ваня Занетова-Кроснакова
Графичен дизайн Приспан Николов
Художник на корицата Момчил Митев
Коректор Пепа Старчева

ISBN 954-408-023-6
Обем 5,5 п.к.
Формат 16/60/90
Цена 47 лв.

Предпечатна подготовка ИК "ВАНЕСА"
Печат – "АБАГАР" ЕООД – Велико Търново

Издателска къща "ВАНЕСА" ви предлага поредица от книги, тематично попадащи в света на все още неразгаданите, непознати и тайнствени феномени на човека и природата.

ТЪРСЕТЕ НАШИТЕ КНИГИ С ТОЗИ ЗНАК

Кубрат Томов
"НОВАТА КУЛТУРА – 21 ВЕК"

Разглежда проблема за световната криза, изхода от нея и мястото на България в новия век. Разкрити са парадоксалните свойства на първоосновата на света - Субстанцията. Разглежда ни са признаците на световната криза и на алтернативните изходи от нея. Възловите моменти са проблемите за смисъла на живота, за културата, идеала, човекознанието и очертаващата се цивилизация на бъдещето.

Цена 22,90 лв.

Александър Руденко
ИВАНКА, ЖЕНА МИ
МАГЕСНИЦАТА

Книга за известната биоцелителка Иванка. Оживяват необикновени събития от нейното всекидневие, от практиката ѝ на лечител. Всеки екземпляр от книгата е зареден с целебната аура на Иванка.

Цена 25,90 лв.

Мариус Шарма
ЗВЕЗДИ И ЗДРАВЕ. Зодиакални рецепти
Разнообразна информация за 12-те зодиакални знака. Как да изчислим своя асцендент? Към какви болести сме предразположени и как да смекичм въздействието им?

Цена 18,90 лв.

Ако желаете да получите някои от тези заглавия, най-лесният начин е да изпратите пощенски запис в размер на коричната цена (плюс 5 лв. за пощенската услуга) на адрес:

Е. Закладний.

А. Курсанов
ТЕЛЕПАТИЯ. СУОНИСТИКА

Книга в две части. ТЕЛЕПАТИЯ - трудът на акад. Евгени Василевич Золотов (Евгени Закладний) представява практическо пособие за усвояване на универсалния език за общуване между хората. Неоспорим факт е, че много от смятаните за аномални събития в живота на човека, са напълно обясними от научна гледна точка. Варианти за решение в тази област ни дава трудът на Андрей Курсанов СУОНИСТИКА - единна теория за всичко.

Цена - 25,80 лв.

Ришард Роман Улман
ПРАКТИЧЕСКА БИОЕНЕРГОТЕРАПИЯ.

Третира се най-важните проблеми на биоенерготерапията - това новооткрито старо лечебно изкуство. Авторът е практикуващ биоенерготерапевт и има свое ателие във Варшава.

Цена - 26,90 лв.

Издателска къща
Ванеса®

1000 София, бул. Дондуков, 52